

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

RADEK KRONĎÁK 10 LET NA LAVIČCE LOKÁDY

PROSINEC 2012 / ZDARMA

TÉMA PODZIM V PŘEBORU | **ZAJÍMAVOST** FOTBALOVÁ OPERA | **JAK ŽIJE** FRANTIŠEK ŠTAMBACHR

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

STR. **2–5**

ROZHOVOR

RADEK KRONĎÁK
10 LET NA LOKÁDĚ

STR. **10–11**

ÚSPĚCH

NEUVĚŘITELNÉ,
PRAHA VLÁDNE DIVIZI!

STR. **24–25**

PROFESE

PODNIKATEL
PAVEL PUTÍK

EDITORIAL

Vážení fotbaloví přátelé,

ještě předtím, než se všichni ponoříme do víru oslav Vánoc i příchodu nového roku a také přípravy na rozhodující část sezony, bych vás rád seznámil s párem novinek, které jsme ve výkonném výboru Pražského fotbalového svazu připravili.

První z nich je navýšení odměn pro nejlepší čtyři týmy v pohárech PFS, čímž se pro mnohé může výrazně zvýšit motivace k úspěchu v soutěži. Druhá se týká mnohem širšího spektra fotbalistů v Praze. Každý tým mužů od Pražské teplotní přeboru níže dostane poukaz na pořízení fotbalového vybavení. Více informací naleznete na webu www.fotbalpraha.cz.

A teď už zanechme alespoň na pár dnů fotbalu a všichni si užijme pohodové svátky!

Ing. Dušan Svoboda
předseda PFS

VÝHERCI SOUTĚŽE O FOOTBALL MANAGER 2013:

Lumír Kudrna, Jan Novák, Tomáš Mráček, Jana Macková a Petr Hutla. Gratulujeme...

POD PALBOU STR. **6**
ROZHODČÍ JAROSLAV STUMPF

TÉMA STR. **8–9**
5 NEJ... PŘEBORU

HISTORIE STR. **12–13**
STADIONY K NEPOZNÁNÍ

JAK ŽIJE STR. **14–15**
FRANTIŠEK ŠTAMBACHR

ZAJÍMAVOST STR. **16–17**
FOTBALOVÁ OPERA

MLÁDEŽ STR. **18**
TALENT MIROSLAV MADEJ

MLÁDEŽ STR. **19**
PEL-MEL

EXTRA STR. **20**
LIGA FIREM

KLUB STR. **22–23**
TJ SOKOL STODŮLKY

TRÉNINK STR. **26–27**
JAK VYHLEDAT TALENTY

FOTO MĚSÍCE STR. **28**
WEB PFS

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK III – PROSINEC | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P.O.Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | REDAKCE – EDITOR: Lukáš Vrkoč | SPOLUPRACOVNÍCI: Petr Veselý (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a.s. | NÁKLAD: 7500 ks. ISSN 1805-2541

FOTO NA OBÁLCE: Ondřej Hanuš

ROZHOVOR

POMÁHÁ NÁM I ROCKY

RADEK KRONDÁK JE TRENÉREM LOKO VLTAVÍN UŽ DESÁTOU SEZONU V KUSE! V HOLEŠOVICKÉM KLUBU ZAŽIL VZESTUP ZE DNA I. A TŘÍDY AŽ NA ŠPICI TŘETÍ LIGY.

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL SLAVÍČEK

Deset let v jednom týmu? To umí snad jen Ferguson... A Kronďák!

Před dvanácti lety přišel jako stoper do klubu, který hrál I. A třídu na škváře. „Nic moc jsem od toho nečekal,“ přiznává po letech RADEK KRONDÁK. Spletl se. Z exligového fotbalisty se stal po dvou letech trenér, který právě koučuje desátou sezonu v kuse. A Loko Vltavín v ní hodně překvapuje: tým je po podzimu druhý ve třetí lize! „Tehle půlrok byl famózní, užíváte si to,“ říká 42letý Kronďák.

■ **Zavzpomínejte: jak jste se dostal do Vltavínu?**

Byl jsem po zranění, dva a půl roku jsem nehrál fotbal, takže jsem začal provozovat restauraci na Letné. Občas tam přišel předseda klubu pan Neuberger, bavili jsme se o fotbale a dal mi nabídku, abych na Lokádu šel. Před zraněním jsem hrál fotbal profesionálně, bylo mi třicet, myslel jsem, že se vrátím na vyšší úrovni. Nepovedlo se. Řekl jsem si, že je lepší hrát I. A třídu než nedělat nic. Po Argentinské ulici jsem jezdil, ale nikdy by mě nenapadlo, že bych tam hrál fotbal. (usmívá se) Co se vám stalo, že jste dva a půl roku nehrál fotbal?

Měl jsem velké problémy s patami a achilovkou, byl jsem na dvou reoperacích, absolutně jsem ze všeho vypadl. Obrovsky mi vadilo chodit po fotbalech, každý se mě ptal, co se mnou je. Vykašlal jsem se na to, až přišla nabídka Lokády. Na začátku jsem odehrál zápas, pak jsem nebyl schopný týden trénovat. Tým byl poslední v I. A třídě. Jenže přišla společnost Vltavín, přivedli se hráči, vybudovala se tráva a utvořila se tam výborná parta lidí. Zažil jsem toho ve fotbale hodně, ale tohle bylo jedno z nejhezčích období. Kluci jako Jirka Chramosta, Michal Jakl, Radek Kuthan, Renda Moravec, Ruda Čureja, to bylo super!

■ **Takže nečekaný restart?**
Přesně tak. V kabině to fungovalo, na hřišti taky, za rok se postoupilo

„RAZÍM HESLO: CO SE V ZIMĚ NENATŘÉNUJE, TO NENÍ. U NÁS JE TO O BĚŽKÁCH, O BĚHÁNÍ A RŮZNÝCH RABIÁRNÁCH VE SNĚHU.“

Během podzimu měli na Lokádě mnoho důvodů k radosti.

do přeboru, pak hned do divize. Tam se ale paradoxně stará parta rozpadla, museli přijít noví hráči, kteří měli na divizi výkonnost. Já se stal postupně hrajícím asistentem, hrajícím trenérem, pak už jen trenérem.

■ **Přitom jste trénovat vůbec nechtěl, je to tak?**

Jako nováček jsme měli výborný podzim, všechno vypadalo růžově, jenže na jaře to šlo dolů. Vypadalo to, že spadneme, a já byl oslovený, jestli bych posledních pět kol nevzal jako trenér. Kývl jsem. Zachránili jsme se v posledním kole a já zůstal na lavičce. Dodnes o tom přemýšlím, jestli to bylo dobré, nebo špatné rozhodnutí. Tenkrát nebyl čas o tom přemýšlet.

■ **Předpokládám, že dnes nelitujete, ne?**

(Usmívá se) V téhle chvíli nelituju, přišly úspěchy, pro které se fotbal dělá.

■ **Vltavín trénujete už desátou sezonu v kuse. To je docela rarita. Bere to tak?**

Asi to rarita je, když vidím, jak se trenéři všude mění. Nepamatuju si, že by byl někdo u jednoho týmu tak dlouho.

Během působení na Praze 8 dokázal Radek Kronďák jako kouč porazit i Spartu!

Hrajeme ČFL, máme výsledky, nikdo nemůže říct, že jsem tady z nějakého kamarádství. Ale byly situace, kdy jsem byl už skoro odvolaný.

■ **To bylo v roce 2008, kdy jste rozjeli tragicky divizi. Co se tenkrát stalo?**

Nebyly výsledky a vedení řeklo, že pokud neuhrajeme na Meteoru aspoň bod, tak končím. Prohráli jsme tam 0:1. V pondělí jsem si šel na stadion pro věci... Jenže mi bylo řečeno, že máme dobrý los, že to zvládneme. Neskutečně se to otočilo, v té sezoně jsme postoupili do třetí ligy!

■ **Dokážete si vůbec představit, že byste měl odejít jinam?**

Ptali se mě na to, neumím odpovědět. Asi by to bylo dost zvláštní, s některými hráči jsem tady šest sedm let, ale i delší dobu.

■ **Je ve Vltavínu někdo po celou dobu, co tým vedete?**

Kapitán Michal Krimlák, s tím jsem ještě hrál. Tenkrát to byl mladý kluk, dnes je to zkušený tahoun týmu. Přitom nechtěl do áčka jít, měl představu, že se bude fotbalem jen bavit v bčce. Snad nelituje toho, že zůstal. I když dodnes nadává, že hodně běháme. (usmívá se)

■ **Jak těžké je pracovat takovou dobu se stejnými hráči? Jak udržujete jejich motivaci?**

Snažíme se do přípravy dávat pokaždě trochu jiné prvky, navíc každý zápas je jiný. Stávají se různé věci, které dělají fotbal zajímavým. Někdy je to samozřejmě složitější, protože mám větší nároky než dřív.

■ **Nemají vás hráči už dost?**

Nechci, aby to ode mě znělo blbě, ale myslím, že jsem spravedlivý trenér. Když něco řeknu, tak to platí. Na tom

rozhovorů náročnější než u jiných týmů.

To nevím, ale razím heslo: co se v zimě nenatrénuje, to není. U nás je to o běžkách, o běhání a různých rabiámách ve sněhu.

■ **Takže taková stará škola?**

Tak. Myslím, že to není úplně mimo mísu. Věřím tomu, že tohle dodá klukům i takový morál. Je fakt, že jdou někdy až na hranici svých sil. Našli jsme perfektní podmínky v Mariánských Lázních, je tam koňská jízďárna

„UŽ JSEM SE I PŘISTIHL, ŽE MI NESTAČIL DECH, JAK JSEM KŘÍČEL. TO PAK NENÍ DOBRÉ, ABY HRÁČI NĚCO ŘÍKALI.“

si zakládám a kluci to cítí. Oni by si k tomu spravedlivý asi přidali slovo přísný, ale to k trenérům patří. Proto můžeme spolupracovat tak dlouho. Je tady zdravé jádro, které drží mančaft pohromadě. Přijdou situace, obzvláště v zimní přípravě, které jsou specifické. A ta kostra týmu, která to už zná a ví, co v tomhle období vyžadují, všechno skousne. K tomu se přidají nováčci a nikdo neprotestuje.

■ **Tým jsme se dostali k tomu, že jsou vaše přípravy podle vašich**

s pískem. Každý den na soustředění v ní hrajeme fotbal, i když se nikomu nechce, je tam zima, všichni to ale podstoupí. Možná to bude znít úsměvně, ale inspiroval jsem se i ve filmu Rocky 4. Drago tam má všechny možné preparáty a stroje, zatímco Rocky běhá ve sněhu. (usmívá se) Ať jsme hráli divizi nebo ČFL, vždycky jsme na tom byli fyzicky dobře.

■ **Takže nejste typ trenéra, který by trénoval podle nejnovějších trendů a sporttesterů?**

Věřím spíš selskému rozumu. A to nejen ve fotbale, ve všem, co dělám. Fotbal není věda, pořád je to o jedné věci, o hráčích a míči. Neříkám, že sporttestery jsou špatná věc, ale já to dělám jinak.

■ **Dokážete si představit, že hráči v přípravě dost remcají, ne?**

Nemají čas remcat, mám tady to zdravé jádro, s tím není problém. I když jsem se od jednoho hráče, který přišel z jiného mužstva, dozvěděl, že kdyby to, co já, udělal trenér tam, tak by byl ještě večer odvolaný. Co to je? Trenér má nějakou filozofii a hráči by se měli podřít.

■ **Ten hráč tedy odešel?**

Ne, přizpůsobil se a jede dál. Poznal něco nového. Prošel mládeží dobrého ligového mužstva a tohle neznal. Když čtete noviny, jsou pořád i ve světě trenéři, kteří jedou staré věci a jsou úspěšní.

■ **Jste relativně mladý trenér. Tykají vám hráči?**

Pouze Michal Krimlák, jinak mi kluci vykají. Jsem ale schopný dát si s nimi pivo, popovídat si. Odeřagování musí být. Dokážu s hráči výjimečně posedět až do rána, nevidím na tom nic špatného. ▶

Vyhlíží kouč Loko Vltavín účast ve druhé lize?

■ **A co na soustředění? Vyžadujete vzornou životosprávu?**

Na začátku si určíme pravidla, která platí. Jedno pivo po celém dni tréninku člověku neuškodí, možná právě naopak. Jeden večer se ale uzda trochu povolit, aby se utužila parta. Na druhý den se pak bavíme na úkor těch, kteří to nezvládnou. (usmívá se)

■ **Takže nejste jen přísný trenér Křondák, jak to navenek vypadá?**

Lidi mi říkají, že se neumím zasmát, že jsem pořád přísnější. Ale já se rád bavím, v kabině je občas důležité odlehčit atmosféru. Ale přísnost a disciplína, to je základ úspěchu.

■ **Jak to vůbec vypadá, když se naštve?**

Už jsem se i přistihl, že mi nestačil dech, jak jsem křičel. (směje se) To pak není dobré, aby hráči něco říkali. Každý trenér musí občas vybuchnout, jinak by to bylo divné. V téhle sezoně se mi to stalo jen jednou. Když jde člověk přes hřiště do kabiny, přemýšlí o tom, jak to v ní proběhne. Trenér tam má možnost fungovat pět minut, protože prvních pět minut je uklidnění, pak můžete něco říct, pak už je to zase nahecování do druhé půle. Musíte se rychle rozhodnout, jak to udělat, aby se něco zlepšilo. Jako hráč jsem zažil, že lítaly flašky, tašky, ale někdy ani hulákání nepomůže. Pak člověk přemýšlí, jestli ta reakce nebyla špatná.

■ **Jakých vůbec bylo těch téměř deset trenérských let ve Vltavínu?**

Jde to pořád výš, to je základní věc, kterou cítím. Má to větší a větší kva-

litu. Byl jsem tady u zrodu toho, že se z Vltavínu stal dobrý amatérský mančaft. Udělala se pravidla, která hráče nutí, aby trénovali, jinak na tom budou finančně bití. Když se někde řeklo Vltavín, tak se nás ptali, z jakého jsme města. To už není. Klub se celkově posunul dál. Jsme hned za týmy v první a druhé lize. To potěší.

■ **Kde je tajemství toho, že stále jdete výš a výš?**

Všechno se snažíme dělat poctivě. V klubu to funguje, co se řekne, to platí. Tak to určitě všude není. Mám celou dobu stejného asistenta Petra Zábranského, který za ty roky chyběl

Nechci prohrávat, chci být úspěšný, ať dělám cokoli. Mám dceru, když s ní budu hrát Člověče, nezlob se, nenechám ji vyhrát. Je mi to jedno. Ať se otrká, v životě taky nic nedostane zadarmo. Já si taky všechno musel vydobýt sám. Sice jsme byli po soustředění, ale stejně mě ty dvě porážky naštvaly. Jsem zvyklý říkat věci tak, jak je cítím, proto jsem to tenkrát řekl.

■ **Slavný moment jste naopak s týmem zažil v červenci minulého roku, kdy jste doma těsně před startem ligy porazili Spartu v plné sestavě 2:1. Věřil jste před zápasem, že můžete vyhrát?**

„KDYŽ SE NĚKDE ŘEKLO VLTAVÍN, TAK SE NÁS PTALI, Z JAKÉHO JSME MĚSTA. TO UŽ NENÍ. KLUB SE CELKOVĚ POSUNUL DÁL. JSME HNED ZA TÝMY V PRVNÍ A DRUHÉ LIZE. TO POTĚŠÍ.“

snad na čtyřech trénincích, stejně jako já. To se mi zdá až neuvěřitelné. Musím ale poděkovat manželce a dceři, že mě podporují, bez nich by to nešlo. Co se týče trenérského týmu, přidal se k nám Tomáš Freisler, děláme to ve třech. To je taky důležitá věc, mít ve třetí lize dva asistenty není úplně obvyklé. Do mužstva patří taky kustod Renda Moravec, masér Martin Váňa, jsou nedílnou součástí týmu. Tímto bych jim rád poděkoval za spolupráci.

■ **Zdá se mi, že jste hodně náročný trenér. Pamatuji si, že jste byl v létě naštvaný po dvou porážkách 1:4 s druholigovým Žižkovem a Bohemians 1905. Přitom jsou to profesionální celky.**

Nevěřil, nevěřil... Když jsem pak lidem volal, že jsme porazili Spartu 2:1, mysleli si, že si dělám randu. Tahle výhra měla obrovský zvuk, byl to jeden z nejštětlejších okamžiků za těch deset let. Volali mi známí, že i když to byl jenom přátelák, Spartu neporazí každý. Byla tam pro mančaft i nějaká prémie. Takové chvíle si člověk musí užít. Za deset let si nevzpomenu na to, že někdo špatně přihrál, ale právě na tohle. Kvůli tomu člověk fotbal dělá. Obdivuju individuální sportovce. Vyhrají a jsou sami. Největší radost je, když jde celá banda slavit. To mě na fotbale vždycky obrovsky bavilo. Když se dá gól, seběhne se celý mančaft, adrenalin, euforie, bomba!

■ **Co jste hráčům řekl po vydařeném podzimu?**

Ať si to užijí, slaví, baví se o tom, do konce roku mají jedinečnou šanci. Pak přijde zima, druhá realita. Upletli jsme si na sebe bič, musíme podzim minimálně potvrdit.

■ **Jste druzí ve třetí lize, kde se to může zastavit?**

(Směje se) To nevím, třeba nechytíme začátek jara a všechno bude pryč. Ale věříme, že to udržíme na téhle úrovni. Předseda Neuberg je šťastný a nadšený, tohle nikdo nečekal. Těší mě, že se dá uspět i bez toho, aniž bychom byli farmou, kterých je ve třetí lize spousta. Taky jsme jednali o farmě s Mladou Boleslaví, ale v klubu jsme se shodli, že chceme být svými pány. Myslím, že jsou tady farmy špatně pochopené. Bral bych, že mi někdo pošle hráče, kteří se mnou trénují. Aby se z farem stávala bēčka, že vám v sobotu zavolají, kdo přijde v neděli, to se mi nelíbí. Jsem rád, že jsme do toho nešli.

■ **Máte za sebou parádní podzim. Plánujete jste 25 bodů, máte jich o deset víc. Co vy na to?**

Vybouchli jsme jen doma s Převýšovem, prohráli jsme 0:4, to byla taková facka. Jinak byl podzim povedený, 35 bodů je famózních, jsme nadšení. Po Letním ligovém poháru jsem byl z mužstva zklamaný, měl jsem obavy, co se bude dít. Nakonec se to otočilo. Zdá se, že když to vypadá špatně, dokážete pořádně zabrat. Stejně jako v postupové sezoně, kdy už jste se smířovali s bojem o záchranu...

■ **Občas to říkám v kabině: Když je český člověk nejvíc v pr..., tak nejvíc zaběhne. To platí.**

Co řadíte výš? Postup z divize po tragickém začátku, nebo tenhle půlrok? V současné chvíli stavím výš tohle, беру to jako posun v naší práci. Dřív jsme tady měli divizní hráče, teď jich je tady převážná většina, která by se klidně prosadila ve druhé lize. To mi přijde jako obrovský posun.

■ **Takže by k vám měli chodit mladí hráči, které vychovává pro větší fotbal?**

Zdá se mi, že naši generaci bavil fotbal víc. Možná je to tím, že dnešní kluky odmala všichni rvou na fotbal, nemají pohybovou průpravu z jiných sportů. Pak mi přijde na trénink osmnáctiletý kluk, dám mu švihadlo a on se skoro oběsí. Fotbalisti se musejí umět hýbat, jen na fotbale se to nenaučí. Zavedl bych kursy, kde by se dělaly všechny sporty, aby se malí kluci nesespecializovali jen na fotbal. Přijde kluk z dorostu renomovaného klubu a neumí ani kotoul. To se pak bojíte, že si zlomí ruce.

■ **Pojďme zpátky k Vltavínu: láká vás hodně vyhrát třetí ligu?**

Je to výzva, ale síla soupeřů je velká. My jsme před sezonou nic nevyhlašovali, teď už s námi ostatní asi počítají, může se stát, že budeme někde dobývat, naše pozice se trochu změní.

■ **Sám jste řekl, že máte kádr na první místo...**

Ale není to jen o jedenácti lidech.

Když vystřídám, vždycky jde na hřiště adekvátní náhrada. Bylo to tak v té postupové sezoně, stejné je to teď. Hráči jsou pořád v napětí, jestli budou hrát. Za to mě asi nemají moc rádi. Pokud by zůstalo jedenáct lidí, kteří mají odehráno nejvíce minut, ale odešlo by pět náhradníků, tak budeme strašně oslabení. Nemůžete stavět jen na jedenácti lidech. I trénink pak vypadá jinak. Dvacet frajerů se rve o sestavu, to posouvá mužstvo dál.

■ **Trochu jsme zamluvili to první místo a teoretickou možnost posunu do druhé ligy.**

To není otázka pro mě. Můžu chtít třetí ligu vyhrát, ale co by se dělo dál, to by byla otázka na vedení. Líbilo by se mi být první, ale stejně je na tom dalších pět mužstev. Pokud udržíme tým pohromadě, tak nebudu alibista a řeknu, že se o první místo můžeme pokusit. Ale podívejte se na Krč. Ta postoupila do druhé ligy, neměla zázemí a kde je dneska? Hraje I. A třídu. Nechceme vyletět a zmizet.

■ **Ale vaši kvalitu oceňují i soupeři. Trenér Horních Měcholup Jindřich Trpišovský se po vašem vzájemném zápase, který jste vyhráli 4:0, vyjádřil, že není ostuda u vás prohrát, protože Vltavín bere jako druholigový tým. Jak se tohle poslouchá?**

To opravdu řekl? Tak teď mám husí kůži, to mě hrozně těší! Asi jsme na dobré cestě. (usmívá se)

RADEK KRONĎÁK

Narozen: 14. listopadu 1970 (42 let) ■ **Hráčská kariéra:** Junior Praha, Motorlet, Bohemians 1905, RH Sušice, RH České Budějovice, Motorlet, Brandýs nad Labem, Blšany, Turnov, Teplice, Česká Lípa, Admira, Loko Vltavín ■ **Největší hráčské úspěchy:** 20 ligových startů za Teplice v sezoně 1996/1997. „Šel jsem za tím jako blázen, jako kluk jsem si řekl, že chci hrát ligu, a podařilo se mi to, i když bych byl radší, kdyby těch startů bylo víc.“ ■ **Trenérská kariéra:** Loko Vltavín (od roku 2003) ■ **Trenérské úspěchy:** postup do ČFL (2009), výhra 2:1 nad Spartou (2011)

INZERCE

kasa.cz

jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK
za internetové ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

POD PALBOU

S ASISTENTEM ZA ZÁBRADLÍM

ROZHODČÍ JAROSLAV STUMPF V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Jaroslav Stumpf si pískáním prodloužil fotbalový život.

Zpočátku se mu „pod palbu“ nechtělo, ale nakonec ING. JAROSLAV STUMPF svolil. A jak už hlásá titulček, dal k dobrému i jeden zajímavý trapas, který se ovšem nestal přímo jemu.

■ **Co vás vedlo k tomu stát se rozhodčím a proč to vlastně děláte?**

Po několika operacích kolenní, kdy už jsem věděl, že se fotbalem nebudu živit jako hráč, jsem začal přemýšlet, jak si prodloužit fotbalový život. A poprvé mě napadla myšlenka zkusit kariéru rozhodčího. Začátky byly hodně těžké, protože jsem zrovna nebyl nejhodnější hráč a někteří noví kolegové z řad rozhodčích mi to dali pěkně znát.

■ **Jaké bylo vaše první utkání v roli rozhodčího a jak se vám povedlo? A naopak, které se vám nepovedlo?** První utkání jsem pískal mladší dorost na hřišti Kačerova na škváře. Myslel jsem si, jak to bude jednoduché, ale měl jsem s utkáním hodně co dělat. Až tam jsem zjistil, jak je těžké být tím, kdo utkání řídí. Na začátku dráhy rozhodčího určitě některé zá-

pasy nebyly podle mých představ ani představ delegátů, spíš jsem hrál s hráči fotbal, než pískal.

■ **Stal se vám na hřišti někdy nějaký trapas?**

V každém zápase se snažím, aby se mi nestávaly. Asi největší trapas byl, když jsem se podíval na asistenta, jestli náhodou nebyl ofsajd, a asistent si jen tak odskočil za zábradlí na malou.

Ukázat kartu? Spíš výjimečná záležitost (viz téma na str. 8–9)!

■ **Co říká vaše rodina na to, že jste rozhodčím a tedy člověkem, jemuž lidé občas sprostě nadávají?**

Rodiče ani manželka to na začátku nechápali, ale je to součástí této činnosti, беру to jako daň být rozhodčím.

■ **Který z hráčů, jež jste pískal, je (nebo byl) největším gentlemanem? Určitě mezi největší gentlemany patří pan Drobný z Třeboradic a pan Novák z Královic.**

■ **Kde mají nejlepší zázemí – od hřiště až po kantýnu?**

Takových hřišť je v Praze víc, třeba namátkou Zličín nebo Háje.

■ **Čím se živíte a jaké máte vzdělání?**

Pracuji ve Stavební spořitelně České spořitelny a mám na starosti financování právnických osob.

■ **Co jste si naposledy koupil za výdělek v pozici rozhodčího?**

Částky v přeboru nejsou tak vysoké, abych si z nich něco pořídil, většinou padnou na běžné výdaje.

TIPOVAČKA PFS

Druhý ročník soutěže pro všechny fanoušky a znalce pražského fotbalu! Zaregistrujte se na www.fotbalpraha.cz, tipujte výsledky utkání **PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ** a vyhrajte některou z hodnotných cen! **NOVĚ I SOUTĚŽ KLUBŮ!**

A collection of various trophies and awards, including cups, plaques, and medals, displayed in a row. The trophies vary in size and design, with some featuring intricate engravings and others being more modern and minimalist. They are arranged in a row, with some standing on bases and others being smaller, more decorative pieces.

ECONOMY

STANDARD

LUXURY

ECO SOLVENT TISK VE VYSOKÉM ROZLIŠENÍ

VINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2012 NOVINKA 2

ČTYŘBAREVNÝ CMYK TISK - BÍLÁ BARVA - SPECIÁLNÍ LAK

ÚSTÍ n. LABEM
Velká hradební 746/37
Ústí n. L., 400 01
tel. 776 561 987

www.pohary-bauer.cz

TÉMA

5 NEJ PŘEBORU

O HVĚZDĚ, KANONÝROVI, MÁGOVI V BRÁNĚ, PŘESTŘELCE
I NEÚNAVNÉM ROZHODČÍM

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL SLAVÍČEK, PAVEL JIŘÍK ST.

Hvězda: Jiří Novák

Spoustu překvapení a nových tváří přinesla podzimní část Pražská teplárenská přeboru. I díky nečekaným výsledkům je soutěž atraktivní. Nic není předem nalajnované. Pražský fotbalový speciál vybral ze všech událostí první poloviny sezony 5 NEJ...

NEJVĚTŠÍ HVĚZDA PODZIMU: JIRÍ NOVÁK

Dostal 11 nominací na nejlepšího hráče zápasu – Jiří Novák z Královic se díky tomu stal přeborovou hvězdou podzimu. Zkušený 34letý záložník, který si zahrál i ligu za Jablonec, navíc nevynechal jedinou minutu, dal tři branky a výrazně se podílel na druhém místě Královic. V závěru přitom nastupoval kvůli bolestem v koleně pod prášky. „Bez několika brufenů bych nebyl schopný hrát, manželka se mi po zápasech směla, že chodím jako starý děda,“ přiznal Novák. „Že jsem se stal hvězdou podzimu, to je velká odměna za čas, který fotbalu dávám. Ale bez spoluhráčů bych nic nevyhrál. Větší radost bych měl ovšem z toho, kdybychom byli první...“

Po každém přeborovém zápase volí trenéři nejlepšího hráče svého týmu, jednoho fotbalistu určí i redaktor webu www.fotbalpraha.cz. Maximálně tak může mít hráč 30 nominací za půl sezo-

ny. Novák jich nasbíral 11. „Trenérovi se asi líbilo, že jsem mu v týdně nosil poctivě kužely, tak mě pak za odměnu volil nejlepším hráčem,“ vtipkuje Novák. „Je příjemné něco vyhrát, ať je to cokoliv.“

Ještě v minulé sezoně vedl Královice jako hrající kouč. Na podzim velení převzalo duo Jan Hegedüs – Jiří Plánička. „Hrozně se mi ulevilo. Když máte připravovat tréninky, vést je, ještě sám trénovat, je to těžké. Kluci mě znají, jsem náročný na sebe i na ně,“ vypráví Novák. „Příkladem je Eda Formáček. To je hráč, který by měl být minimálně ve druhé lize, kdyby dělal všechno tak, jak by dělat měl. Pochopil jsem, že to dělat nebude. Jako trenér jsem se s tím nedokázal sžít, štválo mě to a mrzelo. Teď ho beru jako spoluhráče a neřeším to,“ popisuje Novák.

Teď se může soustředit pouze na své výkony, což se pozitivně projevilo. „Nemusím řešit, koho postavím, koho ne. Fakt úleva. Trénovat bych jednou chtěl, ale ideálnější varianta bude, když v tom týmu nebudu hrát,“ má jasno.

NEJLEPŠÍ STŘELCE: PAVEL MRÁZ

Na začátku sezony tvrdil, že mu bude stačit, když dá 10 gólů za celý rok. Jenže tenhle plán Pavel Mráz z Bohe-

mians Praha B překročil už v polovině Pražská teplárenská přeboru. Jeden z jeho nejstarších hráčů, 44letý útočník s přezdívkou „Mrazík“, vede se 12 záhry tabulku střelců! „Sám jsem z toho překvapený. Je to hrozně příjemné, hlavně v mých letech. Říkám si, že těm mladým ještě něco ukážu,“ směje se Mráz. „Kdybych se už do konce sezony neměl trefit, tak to bude hezké. A jestli přidám ještě pár gólů, bude to ještě hezčí.“

Mráz hrál fotbal profesionálně v Rakousku, Nizozemsku nebo na Maltě. V posledních letech přímo na hřišti předává zkušenosti výrazně mladším spoluhráčům. Při pohledu na zápis o utkání si neznalí soupeři říkají, že proti nim nastupuje nějaký stařík, ale na trávníku je dokáže Mráz přesvědčit, že věk nehraje žádnou roli (když to máte v noze). Už toho sice tolik nenaběhá, ale své šance proměňuje s neskutečnou lehkostí. „Mám nějaké zkušenosti z celé kariéry, bylo by špatné, kdybych je teď neprodal,“ přemítá. „Říkám ostatním: Nedá se nic dělat, musíte běhat, hrát to na starého kořena a počítat si asistenci. Smějí se tomu, ale prý mám pravdu,“ přechází do lehčího tónu Mráz.

V souvislosti s ním dokonce padla i varianta, jestli by nemohl na pár minut v závěrech zápasů vypomocet druholi-

govému áčku Bohemians Praha. „Dělali jsme si z toho v klubu srandu, něco padlo i od trenérů. Druhá liga je ale na mě hrozně rychlá,“ hodnotí nejprve Mráz, jenže pak doplní. „Na dvacet minut bych si pořádku věřil. Ale za bránou by pro jistotu musela být nachystaná sanitka a kyslíkové bomby, kdyby to se mnou náhodou šleho.“

NEJVÍC VYCHYTANÝCH NUL: PETR MICHAL

Nastoupil ve 14 zápasech a devětkrát odcházel nepřekonaný! Brankář Petr Michal z Vršovic byl jedním z klíčových faktorů, který dovedl nováčka soutěže na první místo v polovině Pražská teplárenská přeboru. „Moc toho na mě nešlo. Moje nuly jsou spíš vizítkou kluků, co hráli přede mnou. Vezl jsem se s výbornou prací celé obrany,“ říká skromně 31letý Michal. „Kdyby toho na mě pustili víc, těch nul by určitě nebylo tolik.“

V obranné fázi pracovaly Vršovice opravdu perfektně. Jen posuďte: tým inkasoval pouze šest gólů, tři padly z penalty, jeden byl vlastní... „I tahle statistika o něčem svědčí. Perfektní půlrok, nic takového jsem ještě nezažil,“ raduje se Michal. „Samozřejmě jsem něco chytil, ale celý tým dozadu skvěle řídí Honza Šimr. Všichni hráli zodpo-

Kanonýr: Pavel Mráz

Mág v brance: Petr Michal

Na kolenou se ocitáli hráči Bílé Hory zejména v úvodu soutěže.

Rozhodčí Patrik Tomšů

vědně. Věřili jsme, že gól nedostaneme a nějaký dáme," popisuje taktiku.

Vršovice tak dokonale šokovaly celou Prahu. Čekalo se od nich cokoliv, jen ne to, že budou v polovině soutěže vést tabulku. „I já jsem čekal, že budeme hrát o záchranu,“ povídá upřímně Michal, který se na Prahu 10 přesunul z divizi Admiry, odkud se zná s trenérem Karlem Jeřábkem. „V létě jsem chtěl skončit s fotbalem, ale trenér mi zavolal, že mě chce. Nechal jsem se překecat a nelituju,“ usmívá se.

Jenže to vypadá, že další čistá konta už Michal nepřidá. Na jaře nejspíš chytat nebude. „Řekl jsem trenérovi, že kdyby našel někoho do brány, ať ho neváhá vzít,“ překvapuje Michal. „Čekáme první přírůstek do rodiny, je hodně práce. Na fotbal nezbývá moc času. Teď jsem rozhodnutý, že dál chytat nebudu. Ale třeba se v březnu objevím na tréninku... Jsme domluvení, že pokud někde budu chytat, tak ve Vršovcích.“

NEJVĚTŠÍ POČET GÓLŮ V ZÁPASE:

BÍLÁ HORA – BOHEMIANS PRAHA B

Gólový rekord podzimu padl 7. října v zápase Bílá Hora – Bohemians Praha B. Hosté na půdě nováčka Pražská tepelárenská přeboru vyhráli 10:1! V zápase

byl hodně vidět exligista Zdeněk Šenkeřík. Borec, který si zahrál se Slavií i Ligu mistrů, dal čtyři góly. „A na zbytek nahrál, vypracoval je. To jsme někde jinde,“ hodnotí zpětně debakl Jaroslav Kuchař, trenér Bílé Hory. „Pokud se béčka v přeboru posílí, jako to bylo v tomhle případě, nedá se jim konkurovat. Většina našeho mančafu se ještě týden před soutěží chystala na to, že bude hrát druhou třídu.“

Bílá Hoře se týden před soutěží kvůli neshodám uvnitř klubu kompletně rozpadlo mužstvo, které vyhrálo I. A třídu. Narychlo složený tým šel na začátku od porážky k porážce. I když se ve druhé polovině podzimu výrazně zlepšil, vybojoval pouze čtyři body a je poslední. „Několik zápasů jsme prohráli těsně o gól. Před sezonou bych čtyři bod bral, teď je neberu. Byl bych spokojený s deseti,“ říká Kuchař.

Jeho tým inkasoval 49x, což je nejvíce ze všech přeborových mužstev. A domácí debakl s Bohemians Praha tomu výrazně pomohl. „Pro nás byly důležité úplně jiné zápasy. V béčkách jsou kluci, kteří se chtějí žít fotbalem, chtějí být vidět, to se nedá srovnávat. My jsme parta, která se chce bavit fotbalem. Kluci z toho výsledku nebyli špatní, nic se nestalo, jelo se normálně dál,“ tvrdí Kuchař. Bílá Hora je před jarními odvety

největším adeptem sestupu. Pokud se ze dna divizní tabulky nevyhrabe Přední Kopanina, budou z pražského přeboru padat dva týmy. V takovém případě teď chybí Bílé Hoře k záchraně 12 bodů. „Jdu do jara s tím, že rozhodně nespustujeme. Uděláme pro to všechno,“ slibuje Kuchař.

NEJVYTIŽENĚJŠÍ ROZHODČÍ: PATRIK TOMŠŮ

Ze všech rozhodčích v Pražské teplárenské přeboru řídil nejvíce utkání: Patrik Tomšů byl na podzim devětkrát nominován jako hlavní sudí, dvanáctkrát asistoval na lajně. V tomhle nemá konkurenci. „To je pro mě nová informace, protože ve svých téměř čtyřiceti letech nemám ambice sledovat statistiky a porovnávat je,“ reagoval Tomšů. „Těší mě, že jsem to zvládl fyzicky, nemusel jsem se omlouvat ze zápasů a všechno odpískal podle plánu. Víc než těch 21 zápasů se ale asi zvládnout nedá.“

Podle šéfa komise rozhodčích Jiřího Ulricha patří Tomšů k nejlepším arbitřům, kterými nejvyšší pražská soutěž momentálně disponuje, proto taková důvěra... „Aby mohl být takhle často nasazovaný, musí mít dobrou výkonnost, ale roli hraje také to, že je ochotný se věnovat fotbalu, neodmítá zápasy. Pískání je pro něj potěšení. Pro mě je

radost takového člověka obsazovat. Určitě patří mezi nejlepší pětku v přeboru. A taky mezi nejspolehlivější rozhodčí,“ chválí Ulrich.

Nejtěžším byl pro Tomšů duel Libuš – Vršovice, ve kterém udělil čtyři červené karty a nařídil dvě penalty. Trestry „rozdělal“ napůl mezi oba celky. „Tohle bylo hodně těžké utkání. Oba kluby měly mimořádné nasazení, ale hrálo se korektně. Vyloučení byla za dvě žluté karty, nebyly tam žádné hrubosti,“ říká Tomšů. „Libuš vedla 2:0 a prohrála 2:3. Výborný zápas. Myslím, že se povedl i mně.“

Statistiky rozhodčích ovšem ukazují i další zajímavost: Tomšů rozdál jako hlavní rozhodčí v devíti zápasech 51 žlutých karet. Pro srovnání – Jaroslav Stumpf za stejný počet zápasů tasil žlutou jen 21krát. „S Jardou Stumpfem se nemůže nikdo rovnat, ten má u hráčů obrovský respekt, taky má radši tvrdší fotbal, dá jednu kartu za dva zápasy. Je to profík. Několikrát jsem mu mával a je radost se na něj dívat,“ chválí Tomšů kolegu.

Sám je úzkostlivější, což přiznává. „Jsem opatrnější. Dlouhou dobu pískám i futsal, takže jsem háklivější na některé zákroky. Nenechám zápas dojít do extrémních situací, takže možná dávám kartu v případech, kdy některý z kolegů ještě zvolí domluvu.“

TÉMA

PRAHA VÁLČUJE DIVIZI!

O POSTUP DO TŘETÍ LIGY BUDOU NA JAŘE USILOVAT ČTYŘI PRAŽSKÉ KLUBY: ADMIRA, METEOR, VYŠEHRAD A MOTORLET

TEXT: RENÉ MACHÁLEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST, ONDŘEJ HANUŠ

Hráči Vyšehradu se ženou za postupem, ovšem stojí jim v cestě Meteor...

Pražské kluby ovládají divizi! Při pohledu na tabulku skupiny B to vypadá spíš na mistrovství Prahy: 1. Meteor 36 bodů, 2. Vyšehrad 32, 3. Motorlet 30. O postup do třetí ligy se hodlá prát také Admira, která vede skupinu A s 33 body. Tohle vypadá z hlediska pražského fotbalového fanouška na hodně zajímavé jaro...

METEOR: O TŘETÍ LIGU S MATEŘSKOU ŠKOLKOU

Nejllepší ze všech je libeňský Meteor. Ten za celý podzim prohrál jen derby s Motorletem (0:1). „Už před sezonou jsem tvrdil, že budeme s Vyšehradem a Motorletem nahoře. Myslel jsem si, že patříme do první čtyřky,“ tvrdí Josef Pleticha, kouč Meteoru. „První místo nás těší, užíváme si ho, ale důležité bude, abychom na něm byli i po třicátém kole. To je teď náš jasný cíl,“ neskrývá.

Když má Pleticha vypíchnout, proč by se měl do vyšší soutěže posunout právě jeho tým, jen se usměje. „Vy mi teda dáváte! Váš bychom měli jít proto, že hrajeme atraktivní fotbal. Taky máme v týmu mladé kluky, ročníky 90 až 93, takže je na naší straně budoucnost,“ myslí si.

Jenže na jaře může v důležitých bojích rozhodovat i zkušenost. „Ale tu

my máme taky. Je tu Martin Daňhel v obraně, který si tam ty děti řídí. V útku je Honza Fiček. I když měl zdravotní lapálie, dal na podzim jedenáct gólů. To je neuvěřitelné. Jsou to takoví dva naši učitelé a zbytek je mateřská školka,“ směje se Pleticha.

Lídr divizní skupiny B nebude hrát zimní turnaj, který tradičně libeňský klub pořádá. Mění se totiž jeho umělá

tráva a navíc se týmu osvědčila letní příprava, kdy hrál proti celkům z vyšší soutěže. „Zahrajeme si proti Spartě B, Admíře, Králově Dvoru nebo Kunicím. Moc nám to pomohlo, na výsledcích to bylo vidět. Teď už bychom chtěli některý z těch zápasů vyhrát,“ přeje si Pleticha. „Je jasné, že když jsme první, tak kluci dostanou víc do těla, abychom byli na jaře zase lepší.“

... i další srdnatí protivníci.

Na jaře se budou muset hráči Meteoru vyrovnat s vyšším tlakem. Ten se bude při zápasech venku ještě stupňovat, fanoušci soupeřů mají obvykle na týmy z hlavního města „píšku“. A touha porazit lídra tabulky je dvojnásobná. „Tohle je pro mě zklamání, chování fanoušků mě v určitém směru děsí. Vyjedeme patnáct kilometrů za Prahu a nadávají nám do... Pražáků. Nejde o hráče soupeře, jde o fanoušky,“ říká Pleticha, podle něhož půjde do druhé půlky soutěže jeho celek jako favorit. „Kvalitou je nejvýš asi Vyšehrad, bodově my. Rozhodovat bude každý zápas. Kluci chodí do školy, do práce, není tu regenerace jako ve vyšších soutěžích, takže zranění budou hodně rozhodovat, ale my věříme, že se připravíme dobře a na jaře to zvládneme,“ dodává Pleticha.

VYŠEHRAD JE CHVÁLENÝ, ALE NESPOKOJENÝ

Útok z druhého místa chystá na jaro Vyšehrad, který je okolím hodně chválený. Řada klubů by z takového postavení v tabulce skákala nadšením, na Vyšehradě ale spokojenost rozhodně není. „Jsem naštvaný. Mělo to být lepší, ztratili jsme dost bodů, o které jsme přijít neměli,“ poznamenal šéf klubu a trenér vyšehradského áčka Jaroslav Klíma.

Admira zatím přeskakuje překážky ve skupině A s přehledem.

Motorlet vítězí zejména doma.

Na Meteoru je po podzimu veselo!

Nejvíc ho namíchla porážka v Souši 1:5. „Pak tam byly dvě domácí bezbrankové remízy s Neratovicemi a Vělmovem. To byly zápasy, kdy jsme měli dát pět šest gólů, a místo toho jsme úplně nesmyslně ztratili,“ pojmenoval bolavé místo podzimu Klíma.

Jeho tým navíc nezvládl obě pražská derby. Prohrál na Motorletu i Meteoru. „Tam jsme dostali gól snad z jediné střely na branku. Jinak jsme soupeře fotbalově přehráli, jen jsme nebyli schopní dát branku. Mrzí mě i ztráta s Motorletem,“ doplnil Klíma.

Přesto je Vyšehrad pasován konkurenty za největšího favorita na postup. Klíma tuto roli ale odmítá. „S tím nesouhlasím. To jsou jen takové řeči. Kdyby byl největší favorit Vyšehrad, tak by teď byl na prvním místě tabulky, a to není. Pro mě je favorit Meteor, když vede o čtyři body,“ má jasno. „Meteor je zaprputilý, Motorlet fotbalový. Všichni tři jsme sezonu dobře rozjeli a už na tom vršku zůstali. Možná se tam nahoru dostanou ještě Úvaly. Ty se mi moc líbily, ale mají docela velkou ztrátu. Devět bodů na prvním je dost.“

Podle Klímy se z postupu budou radovat dva pražské týmy. Jeden z áčka, jeden z béčka. „Myslím, že to tak bude na devadesát procent, je to tak rozehrané,“ prohlásil Klíma, jehož celek je nejproduktivnějším ze všech 80 divizních klu-

bů v České republice. „Šancí bylo daleko víc, střelecky to mělo být ještě lepší.“

PROBLÉM MOTORLETU: ZÁPASY VENKU

Třetím do party je ve skupině B Motorlet. Nenápadný tým trenéra Salema Hebousseho číhá v závětrí na svou šanci. Nebýt nepovedeného závěru podzimu, kdy ze tří kol vytěžil jen dva body, mohl být v tabulce výš. „Největším favoritem je pro mě Vyšehrad. Na jeho straně je zkušenost a taky ta jeho umělka bude hrát svoje,“ prorokuje kouč týmu z Jinonic.

Neodepisuje ale ani Meteor, to je pro něj kandidát postupu číslo dvě. „Jsou dobře trénovaní, mají výborně sladěný tým. Vzádu to diriguje Daňhel, vpředu mají Fíčka. Pokud se jim nezraní, tak budou dál takhle vysoko. Je neuvěřitelné, co Fíček dokáže,“ skládá poklonu konkurentovi. „V poháru vyhráli nad druholigovou Bohemkou a nebyla to náhoda. To o nějaké síle svědčí.“

Motorlet v jeho žebříčku favoritu figuruje s otazníkem. Proč? „Doma jsme schopní vyhrát nad jakýmkoliv soupeřem. Ale venku nám to falíruje. To mě štve,“ říká Hebousse, jenž rovněž tipuje postup dvou pražských týmů. „Za sebe říkám, že pokud by chtěl Motorlet do třetí ligy, potřeboval by získat dva zkušené hráče.“

ADMIRA: DO TŘETÍ LIGY PATŘÍME

Praha vládne i ve skupině A. V ní se přes zimu bude pohledem na tabulku kochat Admira, která vede o dva body před Štěchovicemi. „Šel jsem do ambiciózního klubu, kádr se vhodně doplnil, takže jsme chtěli hrát na špičce tabulky. Jsem rád, že se to povedlo,“ usmívá se při hodnocení první poloviny sezony Jiří Tesař, kouč týmu z Kobylis.

I když je jeho mužstvo první, o roli favorita mluví opatrně. „Stačí třikrát remizovat nebo prohrát a je po favoritech,“ říká Tesař. „Mrzí mě tři domácí remízy. I když jsme s kvalitními soupeři měli třeba herně navrch, vyhrát jsme nedokázali,“ posteskl si.

Rozmrzelý je i ze dvou porážek. Jeho tým padl 2:4 na půdě třetích Rokycan, pak taky v Chrástu. Tam dokonce Admira padla 0:4. „To se nám hodně nepovedlo, výkon byl špatný. Na druhou stranu nás to nastartovalo a my vyhráli sedm z posledních osmi zápasů,“ konstatoval kouč.

Jedinou ztrátou byla domácí plichta v dohrávce se Štěchovicemi. To byla bitva o první místo. Skončila 0:0. „Štěchovice tvrdí, že chtějí výš. Tak to asi neříkají pro nic za nic. Počítáme, že nahoře budou i Rokycany a právě Chrást. To je pro mě takový

černý klůň,“ hledá aspiranty postupu Tesař.

Stejně jako kolegové v divizní skupině B vysledoval, že se na jeho tým chtějí soupeři vytáhnout, fanoušci protivníků jeho tým nešetří. „Ale že by to někde bylo extrémně negativní, to tedy ne. Nikde nás neuráželi.“

Tesař doufal, že bude jeho tým nahoře, ale také očekával, že ve skupině B budou zářit další pražské kluby. „Možná je to trochu kuriozita, ale tyhle tři týmy hrají pravidelně dobře, drží se tam a není to pro mě překvapení. Asi je taky trochu vidět, že přišlo hodně týmů z přeboru. Ale pražské kluby bez ohledu na to kvalitu mají,“ tvrdí Tesař, který se může těšit na přímou konfrontaci. „S Vyšehradem hrajeme na jejich turnaji, s Meteorem máme v zimě v plánu přátelák. Tak nás asi mine jen Motorlet,“ popisuje Tesař, který by si přál postup dvou pražských týmů. Třeba Meteoru, který patří k velkým rivalům jeho klubu. „Tahle utkání mají náboj, byli bychom ve třetí lize tři kluby, které k sobě mají blízko, tedy spolu s Loko Vltavínem. Bylo by to zajímavé z pohledu fanoušků a ještě by kluby ušetřily za cestování,“ láká myšlenka na třetí ligu Tesaře.

Podle něj do ní Admira patří. „Klub takových tradic, s takovým zázemím, by si třetí ligu zasloužil...“

HISTORIE

STADIONY K NEPOZNÁNÍ

KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Na jaře 1958 naši porazili úřadující mistry světa ze SRN 3:2. Útočník v dresu se lvíčkem je bratislavský Anton Moravčík. Hrál se - hádejte kde? Ano, je to „starý“ Strahov.

Třetí zářijová neděle roku 1927 zaplala do reprezentační historie výhru 2:1 nad Rakušany – a také zcela výjimečné místo utkání. Hrál se na Strahově, ne ovšem na sportovním stadionu, ten ještě neexistoval ani v plánech, ale na sletišti!

Sešlo se 25 000 diváků, rekord, který padl až po dalších dvou letech na Spartě. Důvodem k jednorázové změně nebyla kapacita hlediště; zápas se stal zlatým hřebem všesportovní manifestace.

V listopadovém čísle jsme si připomněli, že výhradní právo na pořádání mezinárodních zápasů na domácí půdě si Praha podržela až do podzimu 1948. Co se dnes projít stadiony, na kterých národní mužstvo v metropoli hrávalo a hrává? Od reprezentačních premiér se proměnily k nepoznání; spartánský prošel několika generálními rekonstrukcemi a slávistický se kromě takových změn dokonce přestěhoval na druhý konec města!

Až do roku 1935 patřil pražský monopol pouze Letné. Vrch měla Sparta. Její velký rival dostal svou první příležitost ke státnímu svátku roku 1923; 28. října jsme na Slavii remizovali s Jugoslávií 4:4. I v následujících čtyřech letech asociace pokaždé pamatovala na červenobílý jedním

podzimmím termínem, později se tam v téže roční době hrálo ještě v letech 1929 a 1934. (Bylo jen dílem náhody, že ze sedmi zápasů pětkrát s bratry Slovany od Jadranu?) Dál jako když utne až do roku 1967, kdy na Spartě probíhala generální rekonstrukce; to už ale Slavia dávno sídlila v Edenu. A tak si Španěle a po nich Irové zakopali ve Vršovicích.

KDYŽ NA SPARTĚ HOŘELO...

Ve dvacátých letech borci mužstva, útočícího na branku blíže k pláni viděli přes nízký ochoz k stání přímo z trávníku svatovítské věže. Na prahu roku 1934 vedení klubu rozhodlo, že stará dřevěná tribuna z roku 1921 dostane nový kabát a zbytek hlediště se zvedne do výšky. Přestavba šla jako po drátkách, ale 10. dubna propukl na tribuně požár (snad od vadného komína restaurace, podle jiné verze následkem krátkého spojení) a tribuna lehla popelem.

Ještě k tomu byli na 16. květen ke generálce našeho týmu před světovým šampionátem v Itálii pozváni Angličané! Účast přislíbil i tehdejší ministr zahraničí, příští prezident republiky Edvard Beneš. Co teď? Zájem byl obrovský, mohl mu dostat jen spartánský stadion. Tesaři nahonem zbouchali provizorní nekrytou tribunku a levá

strana útoku Nejedlý – Puč zařídila výhru 2:1. Na spáleništi pak vyrostla impozantní betonová tribuna, která je i po dvou dalších generálních rekonstrukcích dodnes součástí hlediště.

Svatostánek rudých postupně získal podobu, která na špičkových utkáních umožnila pětačtyřicetistícovou návštěvu. Dalšími výškovými dominantami hlediště byly vedle betonového klenotu dvě nekryté tribuny: v levém „zadním“ rohu členská a po úhlopříčce hrací plochy nad rohovým praporem u tramvaje dětská. I malí kluci odtamtud báječně viděli; z bezpečnosti vlastních zkušeností to může potvrdit i autor těchto řádků. Diváci s kaskadérskými sklony sedávali na horní římse míst k stání naproti hlavní tribuně, víc než deset metrů nad úrovní ulice. Kupodivu se odtamtud snad nikdy nikdo nezřítíl.

... A KDYŽ HOŘELO NA SLAVII

To bylo za květnového povstání v roce 1945. Esesáci nemohli dobýt barikádu u ministerstva vnitra, a tak si vylili vztek. Slávisté vypálené hlediště obnovovali tři roky. A jen dílo dokončili, dostali příkaz zmizet z Letné, aby nebránili „estetickému“ vyznění obudného Stalinova pomníku. Vydržel tam jen pár let...

Sešívání vyhnanci rozmontovali svou

pýchu, novou dřevěnou hlavní tribunu, a přenesli ji do Edenu. Hrál se před ní i obě zmíněná mezinárodní utkání a sloužila pak poctivě ještě desítky let.

ŠTRAPÁCE VĚTRNÉ HORY

Strahovský stadion se v polovině třicátých let stal pýchou sportovní Prahy, ale fotbaloví fanoušci tam dlouho nedokázali zdomácnět. Když v Praze pořádně zafoukalo, na strahovském návrší se uprostřed stadionu s táhlými nízkými ochozy vítr proháněl po trávníku trochu přesmoc a před vybudováním studentských kolejí tam bývalo mizerné spojení. I tak se ještě před přestavbou do nynější od základů jiné podoby (v 70. letech před atletickým mistrovstvím Evropy) odehrála na Strahově slušná řádka mezinárodních zápasů; roku 1956 tam předvedli své umění i Brazilci. A národní mužstvo tam hrává dodnes.

Jak dlouho už Praha sní o národním stadionu? Dlouho se bralo jako hotová věc, že vyroste na Maninách. Později se zrodil nápad postavit jej uprostřed prstence tribun osířelého strahovského stadionu pro veřejná vystoupení, docela nedávno se objevil nedovolený námět na nové fotbalové využití letenské pláně... Kde nic, tu nic. Ale nezoufejme, třeba se jednou dočkáme! ▶

Tak vypadala spartánská tribuna až do požáru v roce 1934. V ligovém derby „S“ v dubnu 1932 slávista Vojtěch Bradáč unikl Jaroslavu Burgrovi, v pozadí Jan Knobloch-Madelon. Sparta vyhrála 2:1.

Bohemians na Spartě roku 1950: zleva Rubáš, Vedral, Fišer, Jíra, Charouz, Müller, Kvapil, Dick, Pavlis, Pešek a Žďárský. Zvýšený ochoz vedle časomíry patřil specialitě stadionu – dětské tribuně.

Ve strahovské mezistátní premiéře 28. října 1935 jsme porazili Italy 2:1. Zleva Jiří Sobotka, Eraldo Monzeglio, Carlo Ceresoli a za ním Oldřich Nejedlý. Charakteristický byl přístřešek proti hlavní tribuně.

DOBOVÉ STŘÍPKY VELKÁ REHABILITACE

– Strahovskou reprezentační premiéru s Italy pokazilo psí počasí; reprízu římského finále mistrovství světa a naši úspěšnou odvetu vidělo pouhopouhých 12 000 diváků! Hluboko pod zvyklostmi z Letné byla i návštěva rok poté na utkání s Němci. A ještě k tomu jsme prohráli 1:2! Jaký div, že národní mužstvo se pak vrátilo na Strahov až zjara roku 1949? A tehdy se opovrhovaný (ale toho dne do místečka vyprodaný) Strahov dočkal parádního zmrtvýchvstání: favorizovaní Maďari byli bití 5:2! Té neděle fanouškům nevalil ani silný vítr...

HVĚZDNÝ ŠOK

– Jako kdyby nestačilo, že část spartánského hlediště za brankou u tramvaje musela nedlouho předtím zmizet, aby udělala místo tribuně pro vojenské přehlídky, k prvním mezistátním utkáním roku 1953 proti Italům nastoupili reprezentanti se lvíčkem vtěsnaným do obrovské pěticípé hvězdy přes celou hrud! V té době si lidé museli zvykat na ledacos, ale tohle už bylo moc! Naštěstí se vyhrálo 2:0 a hvězda se brzy poté alespoň pronikavě zmenšila.

AŽ NA TEN TRÁVNÍK!

– Duel se Španěly na podzim 1967 v Edenu skončil vítězně 1:0 a vůbec se vydařil, jen hosté si dost – a oprávněně – stěžovali na hrboLATý trávník. Brblali i naši. Ale popravdě, hendikep to byl spíše pro techničtější Španěly. ■

A photograph of František Štambachr, a middle-aged man with grey hair, wearing a dark blue and white cycling jacket. He is riding a bicycle at night, with city lights and a blurred background visible. The image is the main visual element of the article.

JAK ŽIJE

UČÍ VOJÁKY CVIČIT

**FRANTIŠEK ŠTAMBACHR PRACUJE JAKO TRENÉR METODIKY
VE FITCENTRU MINISTERSTVA OBRANY**

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA

Františka poznají fotbaloví nadšenci
dodnes, mimo jiné i díky knířku.

V poválečné historii byste těžko našli úspěšnějšího fotbalistu než **FRANTIŠKA ŠTAMBACHRA**. Trojnásobný medailista z vrcholných reprezentačních akcí, trojnásobný mistr ligy a společně s Ladislavem Vízkem jeden z největších symbolů Dukly sedmdesátých let. Muž, který byl i tahounem reprezentace, dnes pracuje jako trenér metodiky ve fitcentru ministerstva obrany.

Neslyší to rád, ale je jedním z nejúspěšnějších českých – a československých – fotbalistů. Vždyť kdo jiný má doma dvě zlaté medaile (ME 1976 a OH 1980) a k tomu ještě bronz (ME 1980). „Já zdaleka nebyl nejlepší, nebyl jsem žádná hvězda. Ale v práci si ze mě kolegové občas dělají legraci, říkají: Hele, jde nejúspěšnější poválečný československý fotbalista. Já o tom ale nemluví rád, zní to nafoukaně,“ vysvětluje devětapadesátiletá legenda Dukly.

VEŘEJNOST K NÁM NESMÍ

Jako každý fotbalista na sklonku kariéry přemítal na konci osmdesátých let o tom, čím se bude živit dál. „Nikdy jsem neměl ambice trénovat. Ani ne-

vím proč, nebavilo mě to, nebyl jsem ten typ. Stejně tak jsem netíhl k manažerství,“ tvrdí Štambachr, který si kariéru prodloužil o šest let tím, že jezdil hrát nižší rakouské soutěže.

Pak dal fotbalu v ale definitivně. „Tři roky jsem dělal ve velkoobchodě ovoce-zelenina. Potom, když skončil, tak jsem od kamaráda dostal nabídku pracovat na ministerstvu obrany. Nastoupil jsem tam do fitcentra jako trenér metodiky, což vlastně dělám dodnes,“ prozrazuje.

Co jeho džob obnáší? „Zabýváme se chodítkem a tomu, kdo chce poradit, ukážeme, jak třeba správně držet záda. Občas chodím na různé kurzy, takže o metodice mám přehled. Nehrozí, že bych někoho naučil špatný cvik,“ ujišťuje.

Že jednoho dne bude vojáky učit, jak mají správně posilovat, by ho prý nikdy nenapadlo. „Byla to víceméně náhoda, ale chylo mě to. Máme fitka v Dejvicích a v Ruzyni, práce je dost,“ usmívá se. Trenéři v posilovnách bývají dost často gigantické hory svalů, tuto charakteristiku František Štambachr rozhodně nesplňuje. Ale fyzicky zdatný je, cvičí často. „Samozřejmě že když je čas, tak si zacvičím. Navíc pořád hraju fotbal, s internacionály ka-

ždou sobotu chodíme hrát na Duklu. Sice už to s kondicí v mých letech není ideální, ale pořád to jde,“ usmívá se. Je práce ve fitcentru, které spadá pod ministerstvo obrany, něčím specifická oproti klasické posilovně? „Snad jenom tím, že jsou tam jenom vojáci z povolání. Musejí vykazovat nějakou fyzickou připravenost. Veřejnost k nám nemá přístup, sídlíme ve vojenském areálu,“ dodává.

1980 – MEDAILOVÉ ŽNĚ

Fotbalová kariéra Františka Štambachra je neodmyslitelně spjata s pražskou Duklou. Šikovný záložník sem přišel v roce 1972 a vydržel tu dvanáct let. Kolem sebe měl skvělé spoluhráče, takže není divu, že „vojáci“ váleli. Ať už na ligové scéně, nebo v Evropě. „Když přišli Vízek, Fiala a Pelc, tak jsme začali hrát o čelo tabulky, nahore jsme se drželi nějakých osm let,“ vzpomíná s tím, že z působení v Dukle mu nejvíc v hlavě utkvělo tažení evropskými poháry na konci sedmdesátých let. „V Evropě jsme hráli vlastně každou sezonu, ale nejúspěšnější byl asi rok 1978, kdy jsme postoupili přes Vicenzu, Everton nebo Stuttgart,“ vybavuje si.

Rodák z jihomoravského Čebína měl

štěstí, že se v Dukle potkal se silnou generací fotbalistů. Důkazem je fakt, že velkou část z nich vídal i v reprezentační kabině. „V podstatě polovina Dukly hrála v té době v národním mužstvu, které také mělo velké úspěchy,“ připomíná.

V dresu se lvíčkem odehrál Štambachr přes třicet zápasů, podíval se i na památný evropský šampionát v roce 1976. „Ale tam jsem se dostal, ani nevím jak. Vlastně jsem přiletěl jen na finále posadit se na lavičku,“ usmívá se. Plnohodnotnou součástí týmu se stal až během kvalifikačního cyklu na následujícím ME. A právě rok 1980 byl nejvydařenějším v jeho kariéře. Na konci června nejdříve slavil po dramatickém penaltovém rozstřelu s Itálií (9:8) bronz, v Praze se pak stihl jen otočit a letěl na OH do Moskvy. „Doma jsem byl necelý týden a hned jsme jeli na soustředění na olympiádu, kterou jsme vyhráli,“ rekapituluje. Nejcennější kov z OH staví František Štambachr v kariéře nejvyšší. „To byl bezesporu největší úspěch. Existují sice názory, že olympiáda nemá takový zvuk jako mistrovství Evropy nebo světa, ale s tím já nesouhlasím. Třeba před dvanácti lety jeli Češi do Sydney suverénně vyhrát, a ani nepostoupili

Od ukončení aktivní činnosti se Štambachr věnuje práci ve fitnesscentru.

Z kariéry prý vytěžil maximum.

ze skupiny. Olympiáda má kvalitu," vzkazuje.

V roce 1984 začal František Štambachr splňovat kritéria ohledně přestupu do zahraničí. „Tehdy vám muselo být dvaatřicet let nebo jste za sebou musel mít nějaký úspěch v podobě medaile z vrcholné reprezentační

akce," vysvětluje. O úspěšného reprezentanta stálo hned několik klubů. „Měl jsem pár nabídek z Rakouska, ale nakonec jsem odešel do Řecka," popisuje muž, který tehdy posílil AEK Atény.

Jenže angažmá v cizině se Štambachrovi nevydařilo. Nikoliv jeho

vinou. „Tenkrát mě potkala největší smůla kariéry. V Československu jsem během dvanácti sezon neměl jediné zranění a hned, jak jsem přišel do Řecka, mi zlomili nohu. Koncem dubna jsem měl podepisovat smlouvu a pár dní předtím se to stalo. Bylo mi třiatřicet, takže oni už měli strach se mnou podepsat. Tak jsem šel dál," bilancuje.

Jeho další kroky vedly do Rakouska, stal se posilou Sport Klubu Vídeň, kde však nedostával moc šancí.

„Po tom zranění mě nechali hrát jenom za béčko, takže jsem odešel a dalších šest let dojížděl hrát nižší rakouské soutěže," shrnuje.

Kariéru zažil jedinečnou, jedinou kaňkou byl podle něj neúspěch na světovém šampionátu roku 1982, kde Čechoslováci nepostoupili ze skupiny. „Myslím, že jsem z kariéry vytěžil naprosté maximum. Snad jediné světák ve Španělsku, kde jsme mohli dojít dál. Ale to je spíš detail," uzavírá s nadhledem.

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ TAKÉ NAJDETE NA :
www.facebook.com/fotbalpraha

INZERCE

Právě vychází

**NEJSTARŠÍ ČESKÝ
SPORTOVNÍ ČASOPIS!**

GÓL jen za 10 korun!

gól

Fotbal je o gólech, GÓL je o fotbale!

ZAJÍMAVOST

DÁME, DÁME, DÁME GÓL!

FOTBALOVÁ OPERA ANEB DIVADELNÍ KLÁNÍ O TOM, JAK SE PŘI FANDĚNÍ Z LIDÍ STÁVAJÍ DIVOKÁ ZVÍŘATA

TEXT: LUKÁŠ JIŘIČKA FOTO: DAVID KUMERMANN

Sportovně-divadelní klání, to je Fotbalová opera.

Divadlo Archa uvedlo v listopadu unikátní projekt Dáme, dáme, dáme gól! – Fotbalová opera. Více o tomto sportovně-divadelním klání a o vzniku inscenace se skutečnými fanoušky v hlavní roli prozrazují v rozhovoru čtenářům Pražského fotbalového speciálu tvůrci GILLES DE SCHRYVER a OLIVER ROELS ze souboru HET KIP.

■ **Jak probíhala vaše práce na inscenaci Dáme, dáme, dáme gól! s českými účastníky z řad dobrovolníků a fotbalových fandů? Jak jste zkoumali české fotbalové prostředí?**

Gilles de Schryver: Přestože jsme naši fotbalovou operu uvedli už v Belgii a ve Finsku, chceme s každou další verzí začít od nuly. Takže v momentě, kdy máme nové účastníky pohromadě, začínáme improvizovat a hodně pracovat se stavbou jednotlivých příběhů. Sice je formát naší show daný, ale jeho náplň je vždy nová a vychází ze samotných aktérů a specifik jejich prostředí. Musíme vycházet z české kultury i české fotbalové kultury a lidí, kteří se představení účastní, což nám samozřejmě zabere spoustu času. Během našeho průzkumu zdejšího terénu jsme zjistili, že Česká republika je zapálená pro fotbal, a to daleko víc než celá Belgie.

Oliver Roels: V Gentu je totiž napří-

klad jeden velký fotbalový tým, v Praze jich máte čtyři či pět, které hrají nejvyšší soutěže. To úplně jinak formuluje otázku humanity, přátelství, fotbalové soudržnosti, když se jedná o revnivost na úrovni jednoho města. Zde se ukázal jako nejslavnější, ale i s nejhorší pověstí, co se týče agresivity fanoušků, klub Sparta. Ale je tady i Slavia, Bohemians... Pro nás je zajímavé i to nekompromisní dělení na fanoušky Sparty a Slavie. Jedna dívka nám například vyprávěla, že se jí na začátku jeden kluk na něco chtěl zeptat. Místo aby se zajímal, zda s ním chce chodit, se jí nekompromisně zeptal, zda fandí Spartě nebo Slavii. Ale naším hlavním cílem je vytvořit operu o fanoušcích, nikoliv o nenávisti dvou týmů.

GdS: Snažíme se také zjistit, čím se zabývá a jak vypadá současné české divadlo. Naše inscenace musí v jistém smyslu vycházet ze specifik českého divadla, ale i fotbalového prostředí.

■ **Jakým způsobem se zajímáte o českou divadelní kulturu?**

OR: Potřebujeme vědět, co se zde v umění děje. Sami pocházíme z velmi rozvinutého kulturního prostředí ve Vlámku, kde máme bohatou síť divadel a skupin. Překvapuje nás, nakolik zde stále přetrvávají repertoárová divadla, ta totiž byla v Belgii odsunuta do pozadí přibližně před dvaceti lety. Samozřejmě, že se nám zde zdají

zajímavější ta divadla, která se snaží prolomit tyto repertoárové vzorce.

■ **Nicméně zajímají vás politické kontexty, které jsou s kluby spojeny, jako například že neonacisti chodí hlavně na Spartu, fanoušci Bohemians jsou proti rasismu atp.?**

OR: Možná se jim spíš nemůžeme vyhnout, než že by byly tím, co nás skutečně zajímá. Ovšem i politické okolnosti a společenská situace se do naší inscenace tak či onak otisknou, ale snažíme se je převést na humornou rovinu.

GdS: Nás spíše zajímá to, co lidi spojuje, jejich nadšení a ne nenávisť velkých klubů.

■ **Hovořili jste o tom, že s každou novou verzí začínáte nanovo, ale také že máte již postavenou strukturu večera. Jak se tyto dva aspekty spojují?**

GdS: Strukturu máme stejnou jako u fotbalového zápasu. Máme dvě poloviny po pětadvaceti minutách s přestávkou. Vždy pracujeme s dialogy, anekdotami, dávání prostoru zajímavým účastníkům. Nic z toho však samozřejmě neznáme dopředu.

OR: Během práce na první, tedy belgické verzi nás překvapilo, že úplně každý člověk vám může něco říct o fotbalu, a to i přestože se o něj vůbec nezajímá. To nemusejí být fakta, jen třeba osobní vzpomínka, že šel během mistrovství ve fotbalu někam na pro-

cházkou s manželkou ve Vídni. Fotbal je velkým pojítkem.

■ **Jedná se v případě Dáme, dáme, dáme gól! o dokumentární divadlo?**

GdS: Do jisté míry ano. Ve Vlámku skutečně málokdo pracuje tradičně, už mnoho let není pro většinu divadelníků novinkou pracovat metodami improvizace, výzkumu, dokumentárního divadla.

■ **Bylo pro někoho provokující, že spojujete fotbal s divadlem?**

GdS: Spíš se jednalo o předsudky než o pobouření. Ale například ve Finsku se lidé bavili dlouho o rozdílu mezi vysokou a nízkou kulturou. Vůbec jsme nechápali, o čem se baví. Možná jim přináší lepší pocit ze sebe samých jít na operu než na sport, ale tím to možná končí. V jistém smyslu totiž nevímám takový rozdíl mezi operou od Verdiho a basketbalovým zápasem, protože oboje je vášnivě děláno s nadějí, že to někoho bude zajímat. Samozřejmě že tušíme, nakolik se jedná o odlišné oblasti, ale jejich spojování nás právě baví. To ostatně naznačujeme v samotném názvu. Pracujeme i se samotnými účastníky – máme padesát osob, které mají vztah k fotbalu a hlavně si chtějí vyzkoušet, jaké to je stát na scéně.

OR: Přesně tak. Na scéně máme jak profesionální herce, tak i lidi různého věku, kteří nikdy s divadlem neměli nic společného. Myslím, že je důležité, že naše inscenace ukáže, že divadlo

CO, KDY, KDE...

Campo/Het Kip: Dáme, dáme, dáme gól! – Fotbalová opera
3. – 6. února, 20.00, Divadlo Archa
www.archatheatre.cz

Cílem netradičního představení jsou fanoušci, ne nenávisť týmů.

může být zábavné a zároveň nemusí být triviální pro někoho, kdo chodí na fotbal a myslí si, že divadlo trvá vždy tři hodiny, je nudné a hraje tam Shakespeara. Rozhodně ale neděláme sociální divadlo.

■ **Co však má vaše inscenace společného s operou?**

OR: Zpívání. Na scéně je padesát fanoušků, kteří tvoří chór.

GdS: Ale nepoužíváme živou hudbu. Jen nahranou. Možná je název spíš jistým nalákáním než skutečnou definicí toho, že děláme operu. Tím, že nás zajímá lidská existence, se dostáváme k opeře, která se také zaměřuje na vyprávění lidské osudy.

■ **Co je pro vás na samotném fotbalu divadelně zajímavé?**

GdS: Další tvůrce z našeho týmu,

Yahya, je velkým fanouškem fotbalu a jednou se dostal do pásma mezi hřiště a diváky. Byl úplně fascinován, že ve stejném momentě je takové množství lidí upřímně naštváno, šťastno, zoufalých či plačících atp. Když to popisoval, bylo jasné, že tento efekt vlastně způsobuje úžasná divadelní show pracující s energií a city každého z nás.

OR: Dřív jsem fotbal hrál profesionálně. Co mě každý týden překvapilo, bylo, jak se všichni lidé, a to bez ohledu na zaměstnání, vzdělání, pohlaví nebo míru tolerance, náhle stávají divokými zvířaty při fandění. Z jinak mírných lidí se náhle stávají křiklouni, z matek se stávají divoženky. Řev a emoce mě vždy fascinovaly. ■

INZERCE

ERA pomáhá fotbalovým klubům

Vážený a milý čtenáři,
dovolujeme si Vám představit naše služby, které dokážou pomoci zpřehlednit a zjednodušit finanční situaci nejen fotbalových klubů, ale i dalších organizací podobného typu. Jedná se především o Era účet pro neziskový sektor, do kterého kluby spadají. Tento účet je výjimečný především tím, že se po celou dobu existence neplatí za jeho vedení. Díky dostupnosti poboček České pošty je zároveň bezkonkurenčně nejdostupnějším účtem na trhu tzn., že běžné transakce (vklady, výběry, příkazy) je možno realizovat právě na České poště, ale i na Era finančních centrech. Samozřejmě je k účtu možnost zdarma zřídit a vést elektronické bankovníctví, které umožňuje ovládání tohoto účtu 24 hodin denně 7 dní v týdnu pomocí internetu. Novinkou je také aplikace Smartbanking fungující na vybraných telefonech. V případě zájmu o bližší informace kontaktujte níže uvedeného pracovníka, se kterým je možnost domluvit osobní schůzku v sídle Vašeho fotbalového klubu, nebo na jiném domluveném místě.

Přejeme mnoho sportovních úspěchů

Lukáš Kvasnička
obchodní manažer
+420 724 635 894
lukvasnicka@csob.cz
www.erasvet.cz

WWW.ERASVET.CZ | 800 210 210

ERA A POŠTOVNÍ SPOŘITELNA JSOU OBCHODNÍ ZNAČKY ČSOB

MLÁDEŽ

FOTBALISTA S KYTAROU

TALENT MIROSLAV MADEJ Z LOKO VLTAVÍN A JEHO DOTAZNÍK

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV M. MADEJE

Uvidíme v budoucnu tuto tvář v áčku Vltavínu nebo i výše?

Fotbal hraje pořádně teprve rok a půl. V Loko Vltavín ve čtrnácti letech nastupuje pravidelně za starší žáky i mladší dorost. Kanonýr MIROSLAV MADEJ...

■ **Fotbalové začátky:**

Od sedmi let jsem hrál futsal pod vedením pana Nekvapila za SK Futsal Karlín, se kterým jsem se třikrát zúčastnil mistrovství republiky a také prestižního turnaje v Dijonu. Od roku 2011 hraju fotbal za Loko Vltavín.

■ **Důležité kroky v kariéře:**

Určitě třetí místo na Mistrovství ČR ve futsalu, ovšem za nejdůležitější krok považuji přestup do Loko Vltavín, za který jsem v poměrně krátké době stihl odehrát 103 zápasů, v nichž se mi podařilo dát 89 branek.

■ **Nejoblíbenější trenér:**

V mé kariéře jsem měl štěstí na dobré trenéry. A ať už to byli pánové Novák a Klasna nebo můj současný trenér pan Maximčuk, vždy mě posunuli o kus dál. Ale jedno jméno musím vyzdvihnout nad ně, a to je pan Janďourek, který mě přivedl do Lokády.

■ **Fotbalový vzor:**

Jednoznačně Miroslav Klose.

■ **Oblíbený hráč v ČR:**

Mým oblíbeným českým fotbalistou je útočník Tomáš Jun. Nejen díky hře, ale hlavně kvůli jeho klubismu.

■ **Oblíbený klub:**

Sparta Praha.

■ **Nejllepší spoluhráč v týmu:**

V Lokádě je víc dobrých hráčů, ale nejlepší z nich podle mě je Tomáš Bina.

■ **Poslední výsledek A-týmu Loko Vltavín:**

Poslední podzimní zápas v ČFL: Loko Vltavín – Horní Měcholupy 4:0 (správně – pozn. red.).

■ **Sportovní cíl:**

Chtěl bych se prosadit do A týmu Loko Vltavín, a když to půjde, tak třeba i do Gambrinus Ligy.

■ **... a kdyby to ve fotbalu nevyšlo - čím chce být:**

Rád bych byl manažerem.

■ **Mimofotbalové zájmy:**

Hudba a PC.

■ **Nejllepší relax a odpočinek:**

Jako největší relax mám svůj velký koníček, je to hra na kytaru. Takže zase hudba.

■ **Prospěch ve škole:**

Myslím si, že je dobrý, vycházejí mi jedničky a dvojky.

■ **Počet přátel na facebooku:**

Na facebooku mám přesně 117 přátel.

■ **Typ holky, který se mu líbí:**

Mám rád hlavně zábavné a chytré holky.

— INZERCE —

FSG **SVOBODA ŠTEINFELD**

Mírek a jeho koníček

Na trávníku je obávaným kanonýrem.

MLÁDEŽ PEL-MEL

ANEBO CO SE DĚJE MEZI MLADÝMI (A NADĚJNÝMI) FOTBALISTY

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV

SEMINÁŘ SE ČLENY SPORTOVNÍCH STŘEDISEK

Poslední listopadový týden byl obdobím konání semináře pro členy Sportovních středisek mládeže a Sportovních center mládeže (SpSM a SCM). Zástupci všech klubů z republikových soutěží si kromě tradičních okruhů vyslechli názory a posléze se aktivně zapojili do debaty v řešení palčivého tématu úpravy soutěží mládežnických kategorií. Už více než rok se totiž mluví o jejich reorganizaci z důvodu viditelné nevyrovnanosti některých zápasů, ovšem právě ze semináře v Nymburku vyšlo najevo, že pro zdokonalování růstu mladých hráčů bude v kategoriích mladších žáků nejlepší zachovat stávající systém. „Například silné týmy si mohou v zápasech se slabšími vyzkoušet věci, které by jindy nezkoušely,“ nastiňuje výsledek diskuse profesionální trenér mládeže Pražského fotbalového svazu Mgr. Zdeněk Srba.

V roce 2012 kouzlili v ČR s míčem například Turci, příští rok se zúčastní i Mexičané...

ALL STARS CUP 2013

Ve dnech 14.–16. června 2013 proběhne v areálu SK Slavia Praha už pátý ročník mezinárodního žákovského fotbalového turnaje (kategorie U-15) s názvem ALL STARS CUP 2013. Finále a zápas o třetí místo se uskuteční opět v Eden Aréně (hlavním stadionu Slavie), která bude ve stejném roce dějištěm utkání evropského Superpoháru. Turnaj bude řídit tým zkušených rozhodčích z Čech i ze zahraničí. Největším tahákem bude účast nejpopulárnějšího mexického týmu Chivas Guadalajara, ovšem návštěvníci se tradičně mohou těšit i na špičkové týmy z Evropy a jejich konfrontaci s nejlepšími českými kluby v dané kategorii.

ŠKOLENÍ TRENÉRŮ BRANKÁŘŮ - ROČNÍK II.

Úspěšný projekt školení trenérů brankářů, navíc zastřešený zvučnými jmény českého gólmanského řemesla, bude pokračovat! A v roce 2013 zacílí zejména na pražské týmy pracující s mládeží. Hvězdní školitelé Ivo Viktor, Petr Kostelník, Petr Kouba, Martin Vaniak, Zdeněk Hruška, Jiří Krbeček a Stanislav Vahala, kteří v letošním roce uchvátili svým vystoupením velký počet posluchačů, z nichž mnoho přijelo z velké dálky, by jistě rádi viděli více zástupců týmů z hlavního města, zejména z klubů hrajících nižší soutěže...

INZERCE

 **Divadlo
Archa**

VLÁMSKÁ VLÁDA A DIVADLO ARCHA UVÁDĚJÍ

WITH THE SUPPORT OF
THE FLEMISH GOVERNMENT

CAMPO / HET KIP: FOTBALOVÁ OPERA DÁME DÁME DÁME GÓL!

3.—6. 2. 2013 / 20.00
DIVADLO ARCHA

ZA PODPORY

Culture

THEATRON

www.divadloarcha.cz

EXTRA

LIGA FIREM SLAVÍ 15 LET

UŽ JSTE VYZKOUŠELI NEJVĚTŠÍ HALOVOU LIGU VE STŘEDNÍ EVROPĚ?

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: I.S.C. SPORTS

Uspěť v Lize firem je otázkou prestiže.

Je to něco jako pravidelný team-building a skvělá možnost, jak vylepšit pracovní kolektiv. Navíc si ještě zaspportujete – stačí se zúčastnit Golden Tour (GT), což je největší halová soutěž ve střední Evropě, známá jako „Liga firem“. Pravidelné víkendové turnaje, které se v Praze konají na Podvinném mlýně, ale nejsou jen o fotbale: můžete prezentovat svou společnost a získávat zajímavé kontakty z ostatních firem.

PŘEHLED VÍTĚZŮ PRAŽSKÉ GOLDEN TOUR OD ROKU 2001

2001: Raiffeisen
2002: Eurotel Praha
2003: Duokeram
2004: Hotel Panorama
2005: Eurotel
2006: Micronix
2007: Micronix
2008: T-Mobile
2009: Policie ČR - Praha
2010: JP Morgan
2011: JP Morgan
2012: Policie ČR

Zimu si můžete vyplnit zajímavými zápasy ve fotbalovo-futsalovém stylu. „Pravidla jsou kombinací futbalu a velkého fotbalu, blíží to má spíš k futbalu. Každopádně jsou specifická, hraje se ve čtyřech lidech v poli plus brankář,“ zní z pořadatelské agentury I.S.C. Sports, která právě chystá 15. ročník, jenž proběhne tradičně od ledna do dubna. „Pravidla jsou upravena ve prospěch ofenzivního fotbalu.“

Od roku 2013 budou mít velké výhody všichni držitelé registračního průkazu hráče Golden Tour. Ten bude přinášet mnoho bonusů, základní je sleva 25 % na jízdné ve vlacích Českých drah – a to celý rok! Souhrn všech výhod a slev naleznete v brožurě, kterou každý účastník obdrží při předání karty.

Golden Tour je otevřená všem společnostem, nezáleží, jestli jde o soukromou či státní sféru. Projektu se mohou účastnit všichni amatérští sportovci. Zákaz startovat mají pouze aktivní fotbalisté z první a druhé ligy, dále pak ligoví fotbalisté. Jinak můžou hrát za firmu i lidé, kteří nejsou jejími zaměstnanci, což účastníci využívají tak na 50 procent.

V Praze se akce, která probíhá formou víkendových turnajů, účastní 50 firemních týmů. V celém Česku a Slovensku je to přes stovku mužstev. Součástí GT jsou tradiční společenské večery spojené s rozlosováním zápasů a předáváním ocenění nejlepším hráčům. Pořadatelé také nově upravili herní systém, který by měl pomoci při snaze o dobývání vyšších lig.

Golden Tour vznikla v roce 1998. Na první ročník v Praze se podařilo získat deset týmů, od té doby každým rokem přibýval jak počet mužstev,

tak počet soutěží i měst (Brno, Plzeň, Ostrava, Bratislava). Celý projekt každoročně vrcholí turnajem Euro Golden Tour, který se letos uskutečnil v Bratislavě (viz rámeček), za účasti nejlepších českých a slovenských týmů.

Pokud se i vy chcete zapojit do dalšího ročníku ligy firem Golden Tour v Praze či jiném městě, máte ten nejvyšší čas – začíná se již v lednu. Aktuální informace o volných účastnických místech a možném přihlášení získáte na webu www.goldentour.info nebo na e-mailu: info@isc-sports.cz.

NEJLEPŠÍ HRÁČ EUROFINÁLE? ZÁSTUPCE PRAHY!

Pražské týmy při finálovém turnaji halové ligy firem v Bratislavě na medailové pozice nedosáhly. Na EURO Golden Tour 2012 byl z 20 firemních týmů nejlepší výběr Scorpion Elektro, vítěz pražské 4. ligy, který skončil na čtvrtém místě (třetí byl bratislavský Špedservis). „Škorpion“ přitom v úvodu play off překvapivě v pražském derby porazili šampiona celé Golden Tour Praha, družstvo Policie ČR 3:2. Další výhru už ale neurvali. Přesto byl nejlepším hráčem turnaje vyhlášený Tomáš Kounovský. Ve finále se utkal brněnský MON-ING s vítězem ostravské Golden Tour, výběrem Vítkovice Power Engineering. Zápas skončil výhrou brněnského celku 2:1, tým tak na Slovensku obhájil prvenství z loňského turnaje v Ostravě. Za rok se může pokusit o zlatý hattrick v domácím prostředí...

TESKAHOR SPOL. S.R.O.

TESKAHOR, spol. s.r.o.
Nepravidelná 288/11
Praha 10 - Štěrboholy
102 00

Výstavba, rekonstrukce a údržba přírodních travnatých ploch, hřišť a zahrad

Údržbu a obnovu přírodních travnatých ploch provádíme hlavně strojem Rapid Turf 200, který vykonává několik činností současně: setí, ukládání hnojiva do země, provzdušňování a vertikální prořezávání. Tyto operace provádí s vysokou efektivitou a přesností bez toho, aby narušil trávník nebo jakoukoliv aktivitu na něm. Hra na trávníku může začít ihned po skončení práce. Výsledkem ošetření je hustý, luxusní travní koberec, odolný těžkému opotřebení. V případě zájmu provádíme pískování hrací plochy speciálním pískovačem a hloubkovou aerifikaci strojem Verti - Drain. Dále vyčesávání trávníků a chemické postřiky proti plevelům a na ochranu trávníku proti plísním a jiným chorobám. .

**Odborná údržba umělých trávníků.
Čištění, dekomprese a doplňování granulátu.
Sportovní stavby na klíč.**

Pískovač Easy Spread

Postřikovač

Verti top

Zajišťujeme pokládku travních koberců a realizaci kompletních zavlažovacích systémů.

Rapid Turf 200

Verti - Rake

Verti - Drain

Finančně výhodná varianta rekonstrukce!!!!

Rekonstrukce fotbalových trávníků lze provést využitím materiálu ze stávajícího povrchu plochy hřiště.

Kontaktní osoba:

Karel Horčík

tel.: +420 602 269 911

email: horcik_karel@volny.cz

Více informací naleznete na www.teskahor.cz

KLUB

KOLOS KRÁČÍ I PŘES KARAMBOLY

**SOKOLU STODŮLKY HÁZELI KLACKY POD NOHY KOMUNISTÉ
I POREVOLUČNÍ ÚŘEDNÍCI**

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

V 70. letech byl na hřišti Stodůlek sklad panělů.

TJ Sokol Stodůlky by se dal charakterizovat jedním slovem: Kolos. Vždyť mančaft, který v minulosti hrával i druhou nejvyšší soutěž, disponuje jedenácti týmy, v nichž aktivně funguje na 500 lidí. Tým, kde fotbalové vyrostl například Tomáš Necid, si prošel mnoha kotrmelci. Ať už ryze fotbalovými, politickými či úřednickými.

První historické zmínky o fotbalu ve Stodůlkách sahají do dvacátých let minulého století: v roce 1923 byla založena Viktoria Stodůlky, od téhož roku tu zároveň působil druhý oddíl J.P.T. Stodůlky a v roce 1929 začala vyvíjet činnost Rudá Hvězda Stodůlky. Na prahu druhé světové války pak tyto týmy ukončily svou činnost a v roce 1939 vznikl Stodůlecký SK.

PÁD KVŮLI GOTTWALDOVI

V březnu 1940 byl klub zaregistrován na fotbalové župě a tím pádem i zařazen do soutěží. Po počátečním rozkoukávání začalo mužstvo šlapat a pravidelně postupovat výš a výš. Tehdejší vrchol představoval zápas o postup do II. třídy

se Sokolem Řepy. V roce 1943 sledovalo tohle tradiční derby 3440 diváků, tedy návštěva, která dosud nebyla překonána. A stěží kdy bude.

V historii Stodůlek najdeme dle slov předsedy tělovýchovné jednoty Václava Sailera tři zásadní milníky. První nastal v roce 1950, kdy klub (tehdy přejmenovaný na JZD Stodůlky) zaznamenal zřejmě největší úspěch. V soutěži, jejíž vítěz se probojoval do kvalifikace o I. celostátní ligu, dělilo tým jediné vítězství od bojů o nejvyšší soutěž. Zápas s ÚDA Praha (předchůdce Dukly) však Stodůlečtí nezvládli. I tak byli v té době na vrcholu, patřili k absolutní špičce

druhé ligy. Významný bod nastal v roce 1953, kdy byl klub komunistickými papaláši potrestán přearazením do nižší soutěže. Důvod? „*Hráči trénovali v době pohřbu Klementa Gottwalda, kdy byl v republice nařízen státní smutek. Jako důkaz soudruhům postačila fotka z inkriminovaného tréninku...*“ kroužil hlavou Václav Sailer, který se Stodůlkami spojil svůj fotbalový život. Působil tu jako hráč a následně se stal sekretářem týmu. Tuto funkci vykonává nepřetržitě už 25 let a je i předsedou celé TJ Sokol. Druhým milníkem je účast mladých fotbalistů v dorostenecké lize, kde Stodůlky působily dva roky. Hráči si tehdy (za-

čátkem šedesátých let) mohli vychutnat například předzápas duelu Slavia – Hradec, kdy utkání stodůleckého dorostu sledovalo na 40 tisíc lidí! Nejslavnějším zápasem je pak přátelské utkání z roku 1956, kdy Stodůlky těsně prohrály se Slavií Praha v čele s hrajícím trenérem Pepi Bicanem 4:5.

Třetím mezníkem a zároveň černou kapitolou klubu je událost z roku 1991, kterou mají mnozí ještě v živé paměti. Autobus plný stodůleckých fotbalistů se při cestě na přátelské utkání v italské Senigallii zřítil z alpské hory Grossglockner. Vozidlu selhaly brzdy a tři lidé z dvaatřicetičlenné posádky zahynuli. Mezi nimi i manželka ikony Sokola Stodůlky Václava Sailera, který stejně jako mnoho dalších utrpěl vážná zranění.

I kvůli této tragédii Stodůlky sestoupily do II. třídy a došlo k výrazným vynuceným změnám a omlazení kádru. Po opětovném návratu do I. B třídy v roce 1994 bojoval Sokol v dalších letech neustále o postup do I. A třídy, což se mu povedlo až v roce 2003. Od té doby Stodůlky tuto soutěž neopustily, přestože měly

TJ SOKOL STODŮLKY

Rok založení: 1923 ■ **Vývoj názvu klubu:** Viktoria Stodůlky, Stodůlecký SK, JZD Stodůlky, TJ Sokol Stodůlky ■ **Úspěchy:** účast ve druhé lize začátkem 50. let ■ **Současnost:** I. A třída, skupina B ■ **Počet týmů:** tři týmy mužů („A“ – I. A třída, skupina B, „B“ – I. B třída, skupina B, „C“ – II. třída, skupina C, starší dorost, mladší dorost, starší žáci A, starší žáci B, mladší žáci A, mladší žáci B, starší přípravek, mladší přípravek 2004, mladší přípravek 2005 a předpřípravek)

Pamětníci si vybaví i účast ve druhé lize...

... památka je to ale vousatá.

Součástí areálu Sokola je i tělocvična.

jít do přeboru. Kvůli administrativním chybám a nepochopitelným právním úkonům však na jejich úkor postoupilo běčko Meteoru. „Pražský fotbalový svaz měl stejný názor jako my, tedy že jsme nahoru měli jít my. Mohli jsme se soudit, ale nakonec jsme to nechali být. Byla by ohrožená celá soutěž, nestálo nám to za to,“ vysvětluje Sailer.

HŘIŠTĚ ZA KORUNU

Se současností klubu je neodmyslitelně spjat právě Václav Sailer, který mimochodem nedávno od Miroslava Pelty převzal plaketu dr. Václava Jíry. Ta je udělována osobnostem, které se významně zasloužily o rozvoj českého fotbalu. Chod týmu však pochopitelně nemá „na triku“ pouze on, důležitou postavou je i předseda oddílu Aleš Musil. „Pak ještě máme pětičlenný výbor pánů Slepíčky, Fajkuse, Jančara, Kubína a Horešovského, který má klub na starosti. Zároveň nás zastihuje tělovýchovná jednota, která nám ve všem vychází vstříc,“ vypočítává Aleš Musil. Co se financování týče, Sokol Stodůlky je živ převážně z grantů. „Není to ideální, ale musím uznat, že městská část Prahy 13 nám pomáhá. Ne tak úplně co se týče dotací, ale například nám rekonstruovali tělocvičnu,“ dodává Sailer. Radnice prý napomohla i při řešení patové situace s pozemky, na nichž se rozkládá stodůlecký fotbalový areál. „Všechny zdejší prostory byly bezpřízorné, území nikoho. Sedláci kdysi dali kus pastvin, aby se tu mohl hrát fotbal,

jenže se to na klub nepřepsalo za první republiky, za Hitlera ani za komunistů. Zkrátka nikde nebyla zmínka o tom, že areál patří Sokolu Stodůlky,“ vysvětluje Musil. „Po revoluci si území zabral magistrát a hodlal nám ho pronajmát za velké peníze, což jsme nechťeli. Nakonec radnice ustoupila a hřiště nám vypůjčila za symbolickou jednu korunu. Máme to na patnáct let, momentálně uběhlo už dvanáct, takže zanedlouho budeme tu smlouvu prodlužovat,“ doplňuje Sailer.

I přes trable s prostory je stodůlecký klub stabilizovaný a úspěšný. Už desátým rokem hraje I. A třídu a myslí na vyšší soutěže. „Koneckonců jsme tam už jednou byli, ale jenom přes prázdniny,“ připomíná Musil s úsměvem dobu, kdy Stodůlky přišly o přebor. Klub je pyšný i na dlouhodobou kvalitní práci s mládeží, kterou dokazují i hráči, jež prošli místní líhní a nastartovali tu úspěšnou kariéru. Za všechny lze jmenovat Jiřího Hildebranda nebo Petra Musila, kteří hrávali za Slavii, Zdeněk Hřebejk a Karel Šafařík si zase vyzkoušeli angažmá ve Spartě. Symbolem klubu je i Václav Bernard st., jenž týmu zůstal věrný celý život.

Ve Stodůlkách vyrostl i Martin Kolář, který si vyzkoušel několik zahraničních angažmá – například v Anderlechtu, a samozřejmě i současný reprezentant Tomáš Necid. A vzhledem k tomu, že mládežnických týmů má Sokol opravdu hodně, je dost možné, že Stodůlky dají českému fotbalu i další klenoty. ▶

ZE HŘIŠTĚ SKLAD PANELŮ

Sokol Stodůlky disponuje jediným travnatým hřištěm. Je tudíž logické, že kvůli zápasům a tréninkům hned několika týmů dostává plocha pořádně zabrat. Šéfové klubu tedy doufají, že se jim povede vybudovat, respektive dobudovat ještě jedno tréninkové hřiště.

Za komunistů musel Sokol předat své hřiště ústavu VHMP-výstavba sídlíšť a ten si z něj udělal skladistiště panelů. Klub tedy musel vzít zavděk azylu na Zličíně a poté provizornímu útočišti na hřišti U Cikánky. Vzhledem k tomu, že se výstavba sídliště vlekla, hrál na tamním škvárovém hřišti až do revoluce. Pak se i přes komplikace (viz hlavní článek) vrátili do areálu v Kovářově ulici. Vzhledem k velké vytíženosti místního hřiště musejí hráči Sokola občas jezdit trénovat jinde. Například na Klausovku, kde se o plochu dělí s Motorletem, občas si půjčí hřiště Uhelných Skladů. Přes zimu pak mohou fotbalisté využít

tělocvičnu, kterou zhruba před deseti lety klub díky podpoře magistrátu rekonstruoval. K dispozici je i umělá plocha, jenže ta zatím není dodělaná – problémem jsou pochopitelně finance. Absence tréninkového hřiště není ideální, což ví i šéf Václav Sailer. „Potřebovali bychom ještě jedno tréninkové hřiště. Vzhledem k obrovskému počtu žáků bychom ho rozhodně využili. Zkoušíme to přes granty, přes magistrát... snad to vyjde,“ věří.

Co se zápasové návštěvnosti týče, lidé chodí na Sokol Stodůlky v porovnání s ostatními kluby poměrně dost, v průměru okolo sto padesáti. Zhruba třicítka pak tvoří skalní jádro, které navštěvuje každý mač. Vedení klubu se jim samozřejmě snaží vyjít vstříc. „Snažíme se diváky nalákat nejrůznějšími způsoby. Děláme tombolu, máme programy na každý zápas, různé aktivity pro děti,“ vypočítává Musil. „A v neposlední řadě se snažíme hrát dobrý fotbal, to je přece největší reklama,“ usmívá se předseda Aleš Musil. ■

STADION TJ SOKOL STODŮLKÝ – PRAHA 5

Název: areál TJ Sokol Stodůlky ■ **Adresa:** Kovářova 1617, Praha 5-Stodůlky, 15500 ■ **Dopravní spojení:** 5 minut pěšky od autobusové zastávky Lýskova (linky 214 a 225) ■ **Počet hřišť v areálu:** jedno travnaté hřiště, jedno s umělou trávou (nedodělané), tělocvična

PROFESE

PODNIKATEL, KTERÉHO SESTŘELIL PETIT

**PAVEL PUTÍK Z FSC LIBUŠ SI ZAHRÁL NA CHELSEA
A DNES JE MIMO JINÉ MAJITELEM KAVÁRNY**

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ONDŘEJ PROCHÁZKA

Kromě práce a fotbalu samozřejmě
zbývá čas i na rodinu.

Mnoho fotbalistů řeší v určitém věku dilema, zda se budou žít fotbal, nebo prací. PAVEL PUTÍK zvládl obojí. Odchovanec Sparty platil za velký talent a dlouhá léta skutečně strávil v první lize, zahrál si dokonce i evropské poháry. Pak ale z kariéry vycouval a vrhl se do světa byznysu. Dnes je z něj úspěšný multipodnikatel.

PAVEL PUTÍK

Věk: 35 ■ Profese: podnikatel
■ Klub: FSC Libuš
■ Pozice: záložník

Fotbalově ho vychovala Sparta, evropské poháry si zahrál v dresu Žiliny i Olomouce. Pak Pavel Putík zmizel na Kypr, a když se vrátil, začal podnikat. Vyzkoušel si různá odvětví byznysu, aby si nakonec splnil sen v podobě vybudování vlastní kavárny, která celkem šlape. V budoucnosti se možná vrhne na úplně jiné odvětví, protože jak sám říká: „Podnikám, kde se dá.“

BYZNYS V GENECH

Co se profesního života týče, Pavel Putík měl a má aktivit dost. Dá se říct, že je náruživým podnikatelem – vyzkoušel si byznys na reálném trhu, ale i v pohostinské činnosti. „Podnikám, kde se dá. V Říčanech máme kavárnu Infinity a podnikáme i v oblasti marketingu. To jsou hlavní aktivity. Ještě předtím jsme založili reální kancelář, ale z tohoto oboru se pomalu stahujeme, tam už moc parády neuděláme. Poslední rok tomu moc nepřála doba, lidi se bojí utrácet peníze, a to je hlavně v realitkách hodně znát,“ pokyvuje. V kavárně našťastí existenční problémy nemá. „Celkem se nám daří, postupně se to lepší.“

Pro profesní kariéru Pavla Putíka bylo zásadní setkání s Václavem Hrdličkou v Roudnici, za kterou před lety kopal. „Stali se z nás velcí kamarádi a posléze i partáci v podnikání,“ vysvětluje. Časem pak začal spolupracovat i s jeho synem Michalem Hrdličkou, rovněž fotbalistou, který je však známý především díky moderování na Nově.

Není divu, že Pavel je duší podnikatel, cit pro byznys zdědil po rodičích. „Po revoluci začal táta podnikat, měli jsme pár hospod. Takže i proto mě to táhlo do oblasti gastr,“ prozrazuje. Nápad vybudovat kavárnu v něm zrál dlouhá léta, byl to vlastně jeho tajný sen. Ten se mu loni v listopadu při otevření centra Lihovar v Říčanech splnil, získal tu totiž prostory, kde si vytoužený podnik mohl otevřít.

Novopečený majitel kavárny inspiraci u konkurence příliš nehledal. „Například co se výzdoby týče, tak to bylo vyloženo intuitivně,“ prozrazuje a pohled na originální prostory Infinity Říčany dokazuje, že intuice je jeho silná stránka. Pavel má na starosti kompletní chod podniku, dokonce si občas vyzkouší i „post“ barmana. „Jasně

že občas jdu na plac. Ale není to nic nového, už dřív jsem za barem pomáhal rodičům v hospodách, které měli. A navíc je našim barmanům občas potřeba ukázat, jak se to má dělat,“ směje se.

Dá se nějak popsat běžný den majitele kavárny? „Rozhodně nesedím celý den na židli. Ráno přijdu do kanceláře, udělám agendu, která je potřeba, a v průběhu dne se operativně přemisťuji po schůzkách a podobně. Takže je to takové mobilní, i sem do Říčan jezdím často,“ prozrazuje. Problémy se stíháním tréninků či zápasů Pavel nemá. „S fotbalem na úrovni, na které se pohybují teď, to samozřejmě jde skloubit úplně v pohodě. A jsem přesvědčen, že spousta lidí, kteří tvrdí, že práce a sport skloubit nejdu, by si ve skutečnosti čas našli. Taková záležitost v nižších soutěžích není a alespoň dvakrát týdně příjít na trénink se dá,“ vzkazuje.

Co se budoucnosti týče, nijak zvlášť neplánuje. „Ono to ani nejde. Nikdo neví, co bude zítřka. Může se naskytnout nová obchodní příležitost v úplně jiném oboru a třeba do toho půjdu. Kdo ví,“ přemítá.

V říčanském Lihovaru loni otevřel Pavel kavárnu.

JAKO ŘEPKA

Jako capart začínal Pavel Putík s fotbalem v rodných Radonicích a už jako osmiletého si ho vytáhla Sparta. Na Letné vydržel talentovaný hráč až do devatenácti. „Prošel jsem celou akademií Sparty ročník po ročníku až do dospělých chlapů. Do áčka jsem se ale bohužel nedostal, takže jsem odešel do Krče,“ vzpomíná pětatřicetiletý muž. Přestože si fotbalově pohoršil, zanedlouho se opět vyšplhal do nejvyšší soutěže. Přes Děčín, tehdy druholigové týmy Boleslavi a Xaverova se dostal do Olomouce a jméno Putík se tak objevilo v první lize.

Po angažmá na Hané následovala asi nejúspěšnější a nejnámější část jeho kariéry – působení v Žilině, se kterou si zahrál předkolo Ligy mistrů. „Přišel jsem v létě poté, co pod Pavlem Vrbou vyhráli titul, takže jsem nakoukl do evropských pohárů. Nejdvů jsme postoupili přes Tel Aviv a pak nám naložovali Chelsea. Přes tu jsme, nevím proč, nepostoupili,“ směje se při vzpomínce na zápasy, o jakých může většina českých fotbalistů jen snít.

Pavel si tedy vyzkoušel, jaké to je hrát před desítkami tisíc lidí na slavném Stamford Bridge. „Ale nijak vyklepaný jsem z toho nebyl. Přece jen už v Olomouci jsem si poháry vyzkoušel,“ odmítá, že by byl z hvězdných jmen

v modrých dresech nervózní. Co se mu ze zápasu vybaví? „Asi jeden souboj s Emmanuelem Petitem, po kterém jsem chtěl odejít ze hřiště. Bylo to trochu tvrdší a odnesl jsem to já. Ale nijak jsem na Petita neřval,“ směje se.

PODNIKATELÉ, CELNÍK I ELEKTRIKÁŘ

Při pohledu na profese hráčů Libuše to vypadá, že FSC je klub podnikatelům zaslíbený. Podobně jako Pavel Putík totiž podnikají i Tomáš Klinka (v oboru fitness) a Jiří Humpolík (prodejce vína, zároveň se stará o e-shop). Další profese? František Brabec pracuje jako celník na letišti, jeho jmenovec Růžička je elektrikář. Za zmínku stojí i Miloslav Stuchlík ml., syn sekretáře a šéftrenéra mládeže Miloslava Stuchlíka, který donedávna dělal v České televizi. A stejně jako v každém klubu najdete v Libuši spoustu studentů.

Podoba interiéru je Putíkovou prací.

Ze Žiliny se Putík přesunul do Opavy, kde byl půl roku. „Trénoval tam můj kamarád Pavel Hapal, měli jsme skvělou partu. To bylo příjemné období,“ vybavuje si. Další kroky hráče, který momentálně hájí barvy FSC Libuše, vedly zpátky do Olomouce. Tady se však s klubem a tím pádem i s první ligou nerozloučil zrovna v nejlepší. „Dokončoval jsem poslední rok smlouvy a už to nebylo dobré. Nastaly nějaké spory s vedením, trochu bych to přirovnal k Tomášovi Řepkovi a jeho aktuálnímu konci v Budějovicích,“ usmívá se.

Tehdy zhruba osmadvacetiletý muž následně zmizel nejen z fotbalové mapy Česka, ale dokonce i ze samotné republiky. „S přítelkyní jsme se sbalili a na tři a půl roku jsme odjeli na Kypr. Tam jsem taky hrál fotbal, ale jen druhou ligu.“ Co ho k radikálnímu kroku vedlo? „Chtěl jsem vyzkoušet něco nového a získat do života jiné zkušenosti. Přítelkyně měla práci, já hrál fotbal, nebyl problém,“ rekapituluje. Po návratu z Kypru v roce 2007 už se Pavel naplno věnoval na podnikání, o němž už byla řeč...

TRÉNINK

JAK VYHLEDAT TALENTOVANÉ FOTBALISTY

**PORADNA JIŘÍHO FORMÁNKA, TRENÉRA A PROVOZOVATELE
STRÁNEK WWW.TRENINK.COM**

FOTO: ONDŘEJ HANUŠ

V Motorletu dlouho pracuji s mládeží
na výborné úrovni a talenty si umím
vybrat!

Cílem tohoto článku je pomoci fotbalovým trenérům s přípravou a organizací náboru a výběru malých fotbalistů. Snahou autora je popsat, jak může probíhat výběr začínajících fotbalových talentů.

du psychiky jednotlivých hráčů. Převážně se jedná o aktivní odpočinek, obvykle mimo hřiště ve formě plavání a jiných doplňkových sportů. Součástí mezibloku mohou být i

Při organizování náborových akcí u předškolních dětí a dětí mladšího školního věku je třeba si vždy uvědomit, že by bylo velmi riskantní a nezodpovědné prohlásit, že je dítě v tomto věku pohybově nebo fotbalově nešikovné a nemůže být výborným fotbalistou.

Fyzický a mentální vývoj dětí je v tomto období velmi bouřlivý. Snažme se tedy v tomto věku děti od fotbalu neodrazovat pouze proto, že momentálně nesplňují úplně naše představy. Trenéři by v tomto období měli prokazovat velkou trpělivost, jak u těch talentovaných, tak u těch, které svůj talent zatím neprojevíly anebo

ho prostě nemají. To se však prokáže mnohem později.

CO TO JE TALENT?

„Ten kluk má talent!“ Často to slyšíme od rodičů, spoluhráčů, trenérů, v pozdějším věku od skautů, hráčských agentů nebo novinářů. Co si však pod tím představíte? Obvykle si představíme hráče, který ve své věkové kategorii některými nebo všemi svými schopnostmi převyšuje ostatní spoluhráče i protihráče. Může být rychlejší, silnější, mít lepší zakončování nebo třeba vedení míče. Odborná literatura hovoří o talentu jako o komplexu vlastností, schopností a dovedností, které musí splňovat sportovec, aby měl předpoklad udržet si vysokou výkonnost i v dospělém věku. Sám si však při tomto popisu musím položit otázku: Bude talentovaný

mládežnický hráč převyšovat ostatní fotbalisty za dva, tři nebo pět let? Jsem schopen to jako trenér poznat? Odborníci, pedagogové i zkušení trenéři se shodují v názoru, že objevení a rozvinutí fotbalového talentu je obtížný a dlouhodobý úkol, ale není to úkol nemožný.

ETAPY VÝBĚRU (NÁBORU)

Proces výběru fotbalových talentů lze rozdělit na dva na sebe logicky navazující kroky. Prvnímu kroku se říká základní výběr, druhý krok je nazýván specializovaný výběr. Cílem prvních základních náborových akcí je vyhledat a zaujmout co největší počet zájemců pro fotbalový trénink a fotbal jako takový. Obsahem základních náborových akcí jsou velmi jednoduché testy, ve kterých trenéři hodnotí základní pohybové předpoklady hráčů. Důležité je, aby zvolené testy byly obecné, tedy aby je hráči při náboru mohli absolvovat bez přípravy, prakticky bez zácvičení, aby je mohl zvládnout každý. Náborové

akce organizované touto formou jsou vhodné pro hráče předškolního věku až k hranici přibližně deseti, maximálně dvanácti let.

Specializovaný výběr vždy navazuje na předchozí základní výběr. Využívají se ve velké míře biochemická a laboratorní vyšetření, stejně jako důkladné sledování v herních situacích. Cílem specializovaných testů je potvrdit u jednotlivých hráčů předpoklady pro konkrétní sport nebo sportovní disciplínu, v našem případě pro fotbal. Začíná se také přistupovat k hodnocení psychické a mentální vyspělosti, která ovlivňuje výkon fotbalových hráčů.

Specializované výběry je vhodné provádět ve věkové skupině od deseti do šestnácti let hráčů. U věkové kategorie od deseti dvanácti let je třeba přihlížet k probíhajícím výrazným tělesným změnám.

NÁBOR, NEBO VÝBĚR?

Klub a jeho jednotliví trenéři, pokud chtějí vykonávat trenérskou činnost

s perspektivou, musejí vytvářet podmínky pro fotbalový růst členů svých týmů. Motivovat současné hráče a vyhledávat nové. Podle podmínek, ve kterých pracuje konkrétní klub, skaut nebo trenér, je třeba rozhodnout, zda noví členové týmu budou do týmu zařazeni na základě náboru nebo výběru.

Při náboru jde především o dostatečný počet hráčů v týmu, prostor zapojit se do tréninkového procesu dostanou všichni zájemci. Při výběru hráči procházejí sadou motorických a fotbalových testů, které jsou vyhodnoceny a hráči jsou do týmu zařazeni podle dosažených výsledků.

Přestože se výběr a následné hodnocení zda být objektivním, tak je třeba stále si opakovat, že se jedná o aktuální hodnocení, které může být ovlivněno kondicí, trémou nebo třeba prodělanou nemocí. V důsledku toho může nastat situace, že „talentované dítě“, které hladce prošlo výběrem, neudělá za rok tréninku takový pokrok jako nenápadný hráč, který nebyl při výběru ničím zajímavý.

Doporučuji tak zvolit víceetapový výběr, kdy šanci v tréninku dostává každý hráč, který má zájem, a k výběru dochází postupně, během procesu.

NA CO SE ZAMĚŘIT PŘI TESTECH

U hráčů, kteří procházejí výběrem, respektive zkoumáním, je důležité

sledovat pět oblastí, které zásadně ovlivňují výkon v utkání. První technickou oblastí rozumíme soubor individuálních dovedností, jako je přihrávání, výběr místa, vedení a ovládání míče nebo zakončování. Druhá oblast je taktická, tedy použití výše popsaných dovedností v herních situacích. Třetí oblast sleduje kondiční schopnosti, kterými hráč disponuje – vytrvalost, koordinace, rychlost a síla. Čtvrtou qaqje oblast mentální nebo psychická, která je důležitá proto, aby bylo jasné, jak se hráč chová v emočně složitých situacích, jak je rozhodný a zda je vyrovnaný. Poslední pátá oblast v sobě zahrnuje způsob života nebo životní styl. Hráčův přístup k tréninkovému procesu, odpovědnost ke stravovacímu režimu, regeneraci, pasivnímu dopoinku a vztahům k rodině a přátelům.

TESTY PRO VÝBĚR MALÝCH FOTBALISTŮ

– Hráče na nábořech i výběřech, stejně jako hráče, kteří jsou součástí týmu již delší dobu, je možné testovat různými způsoby se zaměřením na pohybové nebo fotbalové schopnosti. Tyto testy je třeba následně vyhodnotit s cílem získat přehled o jednotlivých hráčích. Získané výsledky je možné porovnávat s testy prováděnými po určité době (například rok).

TESTY POHYBOVÝCH SCHOPNOSTÍ

– Cílem těchto testů je získat pokud možno objektivní informace o základních pohybových (kondičních) schopnostech (vytrvalost, koordinace, rychlost a síla). Základním testem je člunkový běh 4x 10 m, který je zaměřen na rychlostní a obratnostní schopnosti. Mezi testy pohybových schopností je možné také zařadit opakované cvičení sedů-lehů, které je zaměřené na test dynamické, vytrvalostně-silové schopnosti břišního svalstva. Testem dynamické, explozivně-silové schopnosti dolních končetin je skok z místa odrazem snožmo. Dynamicko-silové schopnosti horních končetin a celého trupu je možné testovat hodem plným míčem na dálku, bez rozběhu z místa. K tomuto cvičení je možné použít míč o různé hmotnosti, minimálně však jeden kilogram. K testování koordinačních a obratnostních schopností je možné využít různě vytvořené překážkové dráhy.

TESTY FOTBALOVÝCH DOVEDNOSTÍ

– Cílem těchto testů je získat informace o individuálních herních dovednostech hráčů, jako jsou přihrávání, vedení míče nebo střelba. Testem přesnosti přihrávání může být cvičení na přihrávky do malých branek, a to buď z místa, po předchá-

zejícím přijmutí přízemní přihrávky, po zpracování míče nebo po žonglování s míčem.

Testem zakončování je cvičení na vedení míče střídavě oběma nohama zakončené střelbou do branky, která má vyznačeny cílové prostory.

Testem vedení míče je vymezení předem stanovené dráhy, kterou hráč musí s míčem projít. Může se jednat o přímý slalom, nepravidelně postavené kužely různých barev nebo tvar osmičky. U těchto cvičení doporučuji, aby se v něm objevily časté změny směru.

Testem techniky a ovládání míče může být žonglování. Zde se doporučuje nechat hráčům několik pokusů a výsledky průměrovat. Ocenit je třeba při žonglování využívání druhé nohy, případně hlavy.

ZÁVĚR

Cesta k vrcholovému fotbalu je dlouhá a složitá. K vysněnému cíli vede hned několik směrů, nikdy není možné tvrdit, že pouze jeden je ten správný.

Domnívám se, že všichni hráči jsou svým způsobem talentovaní. Výkon hráče však záleží na mnoha faktorech, které rozhodnou, kdo bude nebo nebude úspěšný. K úspěchu však určitě vede vnitřní motivace hráče něco dokázat, vůle, píle v tréninku a vytrvalost. To vše musí být neustále podporováno pravidelným, systematickým a cílevědomým tréninkem. ■

FOTO MĚSÍCE

RÁNA, NEBO NŮŽ?

Pokud si myslíte, že útočníci v pražských soutěžích mají opravdu pořádnou ránu a síť se protrhla po vstřelení gólu přímo v zápase, tak se mýlíte. Byl to tedy nějaký kanonýr na tréninku, anebo snad škůdce, kdo ji nožem poničil? Jsou v hlavním městě opravdoví TOP střelci, nebo nepřátelé fotbalu? Odpověď znají jen na konkrétním stadionu, jehož název ovšem z etických důvodů nezveřejňujeme...

FOCENO: V LISTOPADU NA UTKÁNÍ II. TŘÍDY **AUTOR:** ONDŘEJ HANUŠ

**ATRAKTIVNÍ
WEB PFS**

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

***Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my***

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, Praha 7 / www.ptas.cz

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ